
Social integration in Dutch rurality

Bertrand de Wit
S2457261
University of Groningen
Faculty of Spatial Sciences

Source: Google Maps

Index

Summary	3
Introduction	3
Research Problem	4
Structure	4
Theoretical Framework	5
The rural idyll and utopian thinking	5
Breaking Barriers	6
Changes in social structure of rural villages	7
Conceptual model	8
Hypotheses	8
Methodology	9
Results	11
Conclusions	13
Reflection	14
References	15
Appendix 1: Interview transcriptions	16
Appendix 2: informed consent form	43
Appendix 3: Code List	47
Appendix 4: Interview Guide	48

Summary

This research aims to provide an image of the process of social integration into rural communities in the municipalities of Borger-Odoorn and Aa en Hunze in Drenthe. It aims to answer the questions of how Dutch urban migrants integrate into rural Dutch communities, what the difference in perceptions of, and ideals for the future are between the two groups are, and how those differences might affect the process of social integration. It uses previous literature on the same subject in a different research location to construct a conceptual model of integration and using in-depth interviews attempts to test it against existing literature to identify differences, similarities or recent changes. This research concludes that due to the influences of technological and social advancements on the social structure of rural villages in the last few decades, dissimilarities between the two groups have become increasingly uncommon, and that therefore the process of integration is considerably faster in modern times than it was in the decades before.

Introduction

Within the Netherlands, urban-rural migration as a trend has become more common in the recent decades (Vergunst, 2008a). Between 2015 and 2020 an increasing part of people living in the 'Randstad', the metropolitan area in the west of the country, that have made the decision to move are choosing to leave the area in favour of less densely populated areas. While most of the people leaving the Randstad choose to settle into intermediary zones that are close to the Randstad but not as densely populated, an increasing amount of movers choose to leave the urban area entirely and are instead choosing the rural landscape as their new homes (NOS, 2021). Up until 2018, the Randstad received more new inhabitants from the national periphery than the other way around, after which it flipped in the other direction. In 2020 the net total of movements from the Randstad to the national periphery was 3.738 (CBS, 2021). This has been increasing across most age groups, only excluding those below age 30, and across most types of family composition. One of the regions in the Netherlands that has seen a growth in its population as a result of this movement trend are the municipalities of Borger-Odoorn and Aa en Hunze in the province of Drenthe. The growth is around 3,1-2,6 new inhabitants per 1000 current inhabitants (CBS, 2021).

There are a multitude of reasons that can be thought of to explain this moving trend. One can get a larger house on a larger lot in the periphery for the same amount of money they would spend in the Randstad. The surrounding area offers cleaner and greener living conditions with plenty of open space and nature available.

While these characteristics of the rural environment may be undisputable, the norms, ideals and visions for the future of that environment might differ between the in-migrants from the Randstad and the people born in locality. While both groups value the rural for its absence of urban characteristics, the people born in locality see their environment more as a means of production and livelihood while the urbanites know it mostly for rest and relaxation (Shucksmith, 2018). These differences might be explained through the concept of the rural idyll (Shucksmith, 2018; Vergunst, 2008b), which is a preconceived image that people have of what life is like in the rural environment. They imagine the rural as an opportunity for a simple and stress free life, living close to nature and within a tightly bound community with better moral values than one might find in the city.

Shucksmith (2018) also argues that the rural idyll is a sort of utopian thinking, or a stereotype of the rural environment and inhabitants, and as a stereotype it is based on an individual's experience with the matter. This applies to both the rural and urban inhabitants as it seems that both groups have an us-vs-them mentality of generalised characteristics and values which is based on limited experience of each other's living environments and ideals and values. Therefore the argument is made that the rural idyll has never existed in reality or no longer does. Other literature on rural utopia describes it

as a *'critical response to (post-)industrial modernity'* . This means that with increasing modernisation the demand for an escape from capitalism and individualistic urban social environments rose and people started idealizing the old rural way of life. They attempted to remake and return to a rural society that is untouched by modern influences and values, and protected from the growing urban landscape. However, this ideal version of the rural is no longer attainable in modern times due to changes in social values, economy and technology (Horáková, 2018). This in turn might lead to a disparity between expectations and reality of rural life for urban in-migrants.

While previous research on the topic of social integration of in-migrants within the Netherlands in the context of moves from the Randstad towards the national periphery has been done (Vergunst, 2008a, 2008b), this research was limited to another area of the Netherlands. Furthermore, the social structure of villages in the Netherlands has been drastically changing since the start of the twentieth century due to technological advancement and globalisation, and has continued to change up until modern day (Asbeek&Wissink, 2002). Due to these continuous changes in social structure and the recent migration trends within the Netherlands regular observation is needed in order to maintain a clear image of this social issue, which is set to become more common in the future.

Research problem

The aim of this research project is to gain insight into the process of social integration of urban dwellers into rural communities in the Netherlands in the current day, and to find differences or similarities with previous studies on the subject. The specific research area are the municipalities of Aa en Hunze and Borger-Odoorn within the province of Drenthe, which have seen a recent increase of new inhabitants coming from the Randstad (CBS, 2018).

The main research question for this project is:

How do Dutch urban migrants integrate into rural Dutch communities?

In order to better understand the main question it has been divided into two sub-questions:

- (1) What are the differences in perception of, and ideals for rural life in the Netherlands between urban in-migrants and rural locals?
- (2) What is the effect of these differences on the process of social integration?

Structure

The next section of this paper will explain the theoretical framework, in which the origin of the rural idyll and common perceptions and stereotypes of life in Dutch rurality are explored and how these perceptions might cause friction between rural locals and in-migrants. Next, the literature study continues in finding what social barriers must be crossed in order to achieve higher levels of social integration, and how the situation has changed in recent years. After this a conceptual model describes the interaction of social barriers. Following that, this paper offers a few hypotheses before moving on to discuss the methodology. In the next section the results from the in-depth interviews are discussed and related back to the theoretical framework, after which, the conclusions are drawn.

Theoretical framework

The rural idyll and utopian thinking

Before discussing the relation of the rural idyll and utopian thinking it is first necessary to define what is considered 'rural' in the context of this research. Rurality and rural villages can be defined by either their physical or immaterial qualities (Gallent & Gkartzios, 2019). Physical qualities relate to the spatial structure of the town or area and how the space is used, such as economic activity, land use, or building style. The immaterial aspect relates to personal experiences, and social life, which are more subjective. In recent years the parameters used to define the rural have increasingly moved away from the physical and functional when it comes to policy-making, as it has become clear that there is a need for more inclusive and flexible ways to look at the countryside (Gallent & Gkartzios, 2019).

Since the subject of this research concerns a sociological process the choice was made to define the rural by its' immaterial qualities. There are no clear limits to what can be called a village or a rural area, and for this research such a clear-cut definition is not necessary. Because this research deals with people and their personal experiences and self-reported identity, the rural in this case is defined by its inhabitants. It refers to places where the inhabitants consider themselves as rural dwellers. This has implications for the methodology, which will be addressed in the corresponding section.

As mentioned in the introduction, previous studies have compared the rural idyll with planning for utopia (Horáková, 2018; Shucksmith, 2018) in which the distinction is between utopia as a goal and utopia as a method is made. Utopia as a goal relating to rural idealistic thinking may be compared to the planning methods of Ebenezer Howard and LeCorbusier which as history has taught us seldom work out as planned in reality (Lapping, 2006). Their ideas of the 'garden city' very much like the rural idyll proved to be difficult to make reality as the problematic situation they tried to resolve drastically changed as time went on.

According to Shucksmith (2018) and Horáková (2018), This way of utopian thinking results in potential in-migrants from urban areas attempting to build a life inspired by a nostalgic image of what rural life might be or has been, while this way of life is unattainable in reality.

Using utopia as a method is more related to place-shaping practices, which are generally seen as more inclusive and participatory. In the context of this research this would result in a situation where both the rural inhabitants born in locality and those that have migrated from the Randstad get to shape their ideal living conditions together. But since these two groups can have different ideals for the future of the rural environment. These ideals are shaped by their previous experiences and current preconceptions (Scott et al., 2018). Their wants and needs might contradict each other, which in turn may cause hinderances for social integration for the in-migrants.

Additionally, the rural idyll can be seen as a stereotype. Not only of the environment, but of the people as well. Their preconceptions are usually based on generalisations of individual experiences. The only experience most urban dwellers have of the rural is that of recreational time, individual experiences with the people there, and any preconceived notions of what those people are like (Vergunst, 2008b), which is true in both directions: rural residents can have a stereotypical image of people from the west, and urbanites have the same about rural dwellers.

What we see in this situation is known as 'othering', a well-known concept in geography and social studies, which is making the individual distinction between the 'self' and the 'other' based on what characteristics they identify themselves with, and what characteristics they associate with other people (Rijnks & Strijker, 2013). The concept of othering in the context of urbanites versus rural locals is also closely tied to regional identity, which can be described as the part of an individual's identity that is tied to the region they live in. Previous study exploring the relation between othering and regional identity (Rijnks & Strijker, 2013) has shown that individuals attribute a great deal of their identity to the place they live, and inversely, the characteristics an individual attributes a certain region influences the image they have of its inhabitants. Furthermore, Rijnks & Strijker

(2013) noted that positive characteristics are commonly attributed to the self while negative characteristics are attributed to the other, and that stereotypes tied to regions in this way are very persistent, even after significant social and economic changes. The interactions between an individual's image of self and other, and their own and another's region are shown in fig.1.

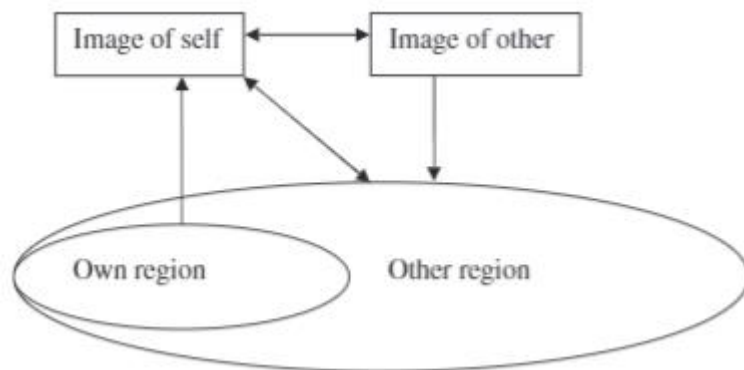

Figure 1: identity of a region, regional identity and othering. Source: Rijnks & Strijker (2013).

Breaking Barriers

Previous studies on the subject of integration of urban dwellers into rural communities in the Netherlands have concluded that social integration is an ongoing process that can also be reversed (Vergunst, 2008a). Furthermore, In order to achieve a higher level of social integration a multitude of social barriers need to be broken:

Participation, re-socialisation, social boundaries, power relations and self-identification are brought forward as the main factors in the process of social integration.

This previous study is closely related to the subject at hand, and it also concerns Dutch immigration into rural societies. Two major differences being that it was conducted in 2008 and as previously stated the social structure of rural villages in the Netherlands has been continuously changing since the early 1900's, and that the research was conducted in a different region of the Netherlands. Nevertheless, the key factors that were identified can be put together as a conceptual model of the process of social integration (fig. 1).

These social barriers will be used as a theoretical framework around which to analyse the interviews that were conducted for this research project and are defined as follows:

Participation of social events and neighbourly activities is the first step of this process. Participation in this research project means taking part in social activities in the new environment. Such as games night at the local community centre, sports or drinking coffee with neighbours. Participation in this sense has been shown to speed up the process of social integration and increases self-reported levels of social integration (Huang & Xialian, 2018; Makalani et al., 2017).

Re-socialisation in this case means re-learning social norms and customs, and becoming accustomed to the new social environment. It means learning how a new social environment works, and knowing what is acceptable in the new community. Or in other words it is the '*partial replacement of institutions in the domain of everyday life*' (Vergunst, 2008b). Examples of this are things such as not washing your car or do housework on Sundays in conservative religious villages, or complaining about the stench of manure after you moved in next to a pig farm.

Social boundaries are obstacles that can hinder social integration. They are '*Objectified forms of social differences manifested in unequal access and distribution of resources and social opportunities*' (Lamont & Molnár, 2002). This is where stereotypes come into play. For example when a new inhabitant is deemed to be too different from the rural locals to be invited to certain activities. Either out of the preconception that they would not be interested, or even that the locals just do not want them to attend.

Power relations for the purposes of this research can best be seen through Foucault's standpoint in the sense that it can best be viewed as the power an individual has in relation to

society and its (social) institutions. It has been argued that the best place to look observe power in action is not in the power that a government exerts on its people, but the power structures people organise themselves (Balan, 2010), and the power structures in the social environment classically seen in Dutch rural villages is mostly self-organised (Asbeek&Wissink, 2002). Power relations here can be divided into three forms of power: Power of agency, which is the choice of in-migrants whether or not they want to integrate at all. After all, one does not achieve better social integration by withholding from participating in the villages' activities. And the powers of acceptance or exclusion, which lie with the rural locals. If an in-migrant is deemed to not adhere to the social institutions of the rural residents they can be excluded from social life. It should be noted that the acceptance of a new inhabitant from the Randstad can take longer or shorter depending on the specific rural community.

Another factor is self-identification. After trying to adapt and maybe after being accepted to some degree, a new in-migrant can still feel as if they are not part of the locality. Although social integration is an ongoing process with no true end since it can also be reversed, for the purposes of this research it can be said that an individual has 'reached' sufficient social integration if they have a high enough level of self-reported level of integration to consider themselves part of the locality and no longer consider themselves to be in an us-vs-them situation.

Changes in social structure of rural villages

The research previously mentioned (Scott et al., 2007; Vergunst, 2008a, 2008b) provides a clear image of the social structures and institutions of rural life and a classical representation of the rural idyll. However, they both also touch on the notion that the social structures of rural villages in the Netherlands has been continuously changing. It is suggested that due to factors such as globalisation, individualisation, technological advancements and an aging population the communities in villages have changed drastically and continue to do so. Globalisation, individualisation and technological advancement have changed the norms and values of people in a way that is incompatible with what people perceive to be a classical closed-off community. They have become less dependent on their direct neighbours for socialising and possibly for help around the house if needed.

Research on this topic has been conducted, where the changes have been described as:

'Economical and societal structure changed. Functional specialization, fragmentation, concentration mean that social networks are no longer tied to physical boundaries. Furthermore increased wealth, mobility and communication technology bring forth 'mental urbanization'. Religion and class no longer influence lifestyle and lifestyles have become more diverse.' (Asbeek & Wissink, 2002)

In one of the papers it is also argued that with the new wave of young inhabitants the social institutions in rural villages change (Vergunst, 2008a). They argue that the perceived differences between urban and rural communities and general social structure do not disappear with modernity, but adapt to include more modern values and can therefore be more inclusive. Scott (2007) goes even further to argue that in modern day, a divide between urban and rural values does not exist anymore.

The author argues that these changes on the one hand might make rural communities more open and inclusive, but they could also reinforce the difference between reality and the classical view of the rural idyll since these changes are relatively recent and there is still an 'outdated' view of rural life prevalent in the minds of both urban and rural inhabitants.

Conceptual model

This model serves as an explanation of the process of social integration. The first step of which would be participation. This is the first act of participation in the new social environment through which a new in-migrant can start re-socializing. Through contact with rural locals one can learn about the norms and values and do's and don'ts that are prevalent within the local community. When learning more about the social institutions, the in-migrants can start to adapt themselves in order to overcome the social boundaries. The first steps of participation help to get a foot in the door, and through re-socialisation they have learned how to behave. Now the next step is overcoming the social boundaries. Shortly said this is the moment where an in-migrant starts getting invited to activities and interacting more with the people in the village. The villages' inhabitants are starting interact more with their new neighbours at this point.

Then after some time it will be decided if the in-migrant has conducted themselves well enough to be accepted by the locals. The locals in this self-built social institution have the power to decide whether the in-migrant is accepted or rejected more within their community. If they are not accepted they can start over at the participation step in order to learn more. If they are accepted they can start to feel more like part of the locality and have higher self-reported levels of social integration, while their input for future plans for the village might also be taken into consideration from this point on.

Figure 2: Process of social integration of urban migrants into a rural community. (Source: Autor. based on: Vergunst, 2008a)

Hypotheses

This paper hypothesises that despite the recent and ongoing changes in social institutions of rural villages in the Netherlands the process of social integration as described in the conceptual model and theoretical framework is still present, since migration inherently entails re-socialising in the new environment. It is argued that in-migrants and migrants from abroad deal with similar issues (Vergunst, 2008b) and therefore the process based on the social boundaries mentioned in the article can be applied to most cases of social integration after a move. This process in the context of this paper however, might be easier and faster than a few decades ago.

Methodology

A comparative literature review combined with semi-structured, in-depth interviews was chosen as the research method. The literature serves to illustrate common views and theories of social integration in Dutch rurality, and the interviews to test whether or not the process is the same at a different time and research location in the Netherlands. Due to the social nature of the subject, in-depth interviews were chosen over questionnaires to get a broader image of the situation, and to allow for more nuance in the answers. The interview consisted of 8 main questions, each with different follow-up questions depending on the origin and answer of the participant. The interview guide (Appendix 4) followed a general structure where participants were first asked about their own reasons for staying or moving to the research area and what they appreciated about it. After this they were asked to consider if others would have the same views on rural environment. Then more social questions were asked about interactions with new neighbours. After this they were asked if they noticed any social or cultural differences between rural locals and in-migrants and if those posed any barriers for social integration. The final question was about the timeframe of social integration.

The respondents were recruited through Facebook pages for marketplaces and village interests organisations for a few small villages in the research area of the municipalities of Borger-Odoorn and Aa en Hunze. This area was chosen for its abundance of villages with a classical rural spatial structure, and its absence of large towns or cities in the near area with the closest proximity to a city being Assen at ten kilometres away in a straight line (Fig. 2). The location of the villages relative to the rest of the Netherlands is also shown (Fig. 3).

With the approval of the various Facebook pages' owners, a message was placed calling for voluntary participation in an interview, and describing the topic and personal characteristics that were sought after. The message received a decent response across most pages. Eventually, seven in-depth interviews were conducted online due to coronavirus safety measures, that lasted between 20-30 minutes. The participants ranged between the ages of 29-65. Of those participants, four had experience living in urban areas of at least ten years before moving to the research area, and three were born and raised in the research area and still live there (Table 1).

Participant	Location	Origin	Years of current residence	Gender
1	Eext	Rural local	20	Female
2	Borger	Originally urban	24	Female
3	Borger	Rural local	19	Female
4	Eext	Rural local	35	Female
5	Borger	Originally urban	10	Female
6	Eext	Originally urban	18	Male
7	Annen	Originally urban	14	Male

Table 1: Respondent characteristics. Source: Author

The respondents were divided across three different villages in the research area: Eext, Borger and Annen, with the smallest being Eext with around 1400 inhabitants and the largest being Borger with around 4800. As discussed in the theoretical framework, whether or not these towns or the respondents can be considered rural was based on immaterial qualities. The message that was posted on the Facebook groups asked for respondents with extensive living experience in an urban environment or the countryside. After collection of responses, the participants were selected based on a short conversation in which they were asked if they considered themselves to be an urbanite or rural dweller. All participants that were selected, either originally urban or rural, said they considered themselves rural dwellers at the time of the interview.

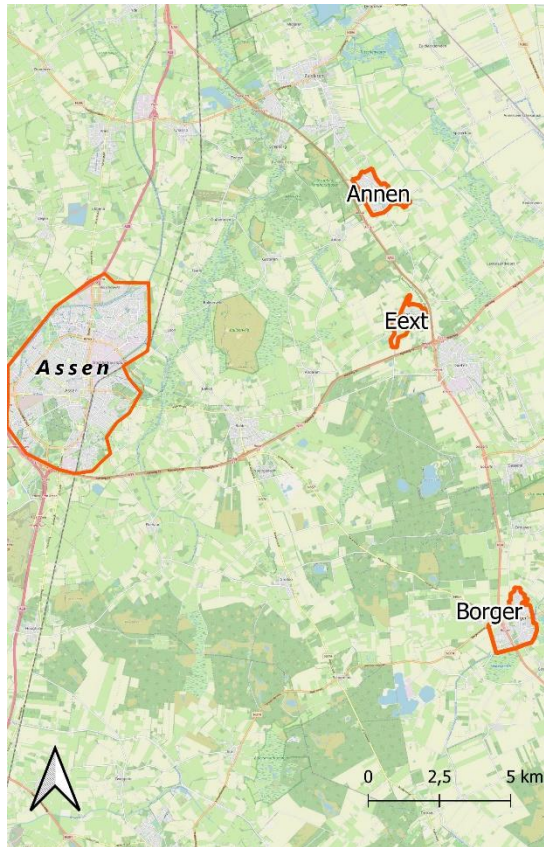

Figure 2: location of villages to nearest city. Basemap: OSM. Adapted by author (2021)

Figure 3: Location of villages in the rest of the Netherlands. Basemap: OSM. Adapted by author (2021)

The interviews were transcribed and coded using the Atlas.ti analysis software for ease of access to quotes relating to different factors in social integration. Instead of determining beforehand, the codes were assigned based on which topics were commonly named by participants after multiple readings of the material. The code list with names, groups and frequencies is included in appendix 3.

One ethical issue to take into consideration is that the researcher is familiar with the research area and one respondent. However, there are no close personal ties to either. Another is the informed consent form (Appendix 2), which due to technological restrictions could not be signed by hand. Instead, the respondents were asked for verbal confirmation of agreement with these terms at the very start of the audio recording. The interviews yielded a response that can be considered sufficient for the purposes of this research, and provide a few personal viewpoints and experiences with the process of social integration in the research area.

Results

The most noticeable about the responses of the participants was a lack of dissimilarities. Regardless of origin, their experiences with social integration were close to identical, with the most notable differences being the timeframe in which social integration is achieved, and the first-hand experiences respondents had with different subjects. The rest of this section will discuss the answers of the respondents relating to different questions they were asked during the interviews.

The rural idyll does still exist according to all participants. All participants gave examples of their ideal living conditions in the rurality, and the preconceptions they thought people had before moving there. Although the image new in-migrants have of the rural seems to have become less drastic.

Participant 1:

"We've experienced multiple times that people, especially back then, have a sort of romanticized image of rurality. Of quiet and space. It is dark and it is quiet, you know? Romantically quiet. I think that is still in the minds of people. [...] and we also often saw that people moved here and then [complained about] the farmers started fertilising and making noise with their machines. So we have also seen people leave."

All respondents mentioned the rural idyll, or things that were typically associated with rural life on some way. It will become clear later that these preconceptions still sometimes clash with reality (Lapping, 2006; Scott et. al., 2007).

All participants mentioned about their perception of social life in other villages around them that they might be more closed off than they are, but they themselves were a welcoming community. This seemed to be related to village size, with the smaller ones being perceived as more closed. Peculiarly, two respondents specified Eext as an example of a closed-off community:

Participant 7:

"Look, uhm, it is kind of like-knows-like, and they prefer to keep things in their own village. And you aren't originally an 'Eexternaar' so... what do they call themselves again? Eexter oxes?"

It seems that even on the scale between two villages regional identity and othering are observable. However, the participants from Eext could not think of a recent example of exclusion of new in-migrants from the west. Their responses were mostly about isolated events of small disagreements, e.g. the younger families with children wanting speed bumps in the main street while the older inhabitants did not, but never about active exclusion. Furthermore the responses from Eext were mostly examples of how fast people were included in various village-organised activities there.

Participant 1:

"...Plus we have a fairly active neighbourhood association and you usually get invited to participate in all kinds of activities. I'd say that a large part of the neighbours that joined in on those know each other. You might not know them very well, but after they join the association you get to know them better. You greet them, make small talk and so forth."

This is a notable observation since this exclusion relates to the power relations as described in the conceptual model. If this interaction rarely happens in reality it would mean that integration is more often successful than not.

When asked if there were any noticeable differences between people from the Randstad and the rural locals, all respondents mentioned commonly perceived aspects of a western personality. There were multiple respondents that mentioned westerners moving there with a high degree of education and a lot of money in their possession, and then complaining about aspects of everyday village life, like loud agricultural vehicles and the stench of manure. However, few had first-hand experience with such matters. Only participant 2 could recall an instance around ten years ago where a mother and daughter moved to her village, and the daughter integrated perfectly while the mother moved back to the Randstad after two years, never being able to find her place in the community.

The responses about the difference in norms and values between westerners and rural locals seemed to be mostly stereotypes that the participants had about urbanites. New in-migrants from the Randstad were commonly referred to as 'import', showing another example of othering, even by participants that originally came from the west themselves. In most cases, rural locals adjust their expectations of new in-migrants quickly. Participant 6 when asked if they had experienced any friction between them and their new neighbours after moving said:

"yes, mostly due to the last owner [of their house], combined with the distrust people here have of people from the Randstad: They come here and they buy everything [houses] and then start complaining that it stinks and it is noisy. Well that prejudice just exists. And you just have to deal with it. But if you handle that in a normal way it will turn out fine on its own. Well, within a year I was a board member of the large volunteering organisation here.

While the participants seemed to have the opinion that the less inhabitants a village has the harder it is to integrate there, they also reported that it is easier to socialise in a small village than in the city, due to the smaller amount of people. Two of the three participants that moved to the research area later in life mentioned they chose their current village over an even smaller one, partially due to the available amenities, namely schools, but mostly because they thought it would be harder to connect in a smaller village. Participant 6 even said:

'I think it is easier to move from the city to a village than it is the other way around. If I took some of the guys from around here to [the Randstad] for a week they would have to go see a therapist afterwards'

The participants put forward a few do's and don'ts when attempting to integrate. These relate to the social barriers mentioned in the theoretical framework. Some notable examples that multiple participants reported were:

New inhabitants should take the first step to introduce themselves. It is common for new in-migrants to be the first to invite their neighbours and get to know each other over coffee. But even if they don't they are eventually invited to participate in activities anyway, usually through one of the social or sports clubs, or to ask for their cooperation or a donation for some yearly festivities.

The most important things to successful integration are participation and attitude. Village social life is very much centred around who lives close to you and the social clubs, and if one does not socialise with their neighbours or partake in village activities it will prove to be exceedingly hard to make social connections in your area. The people in the village need to see in-migrants make an active effort to participate, and they need to have an open mind about the activities and people they are getting to know. If an in-migrant does not seem to be interested or complains too much they are unlikely to be invited again

Having children in the local school will quickly put you in touch with the other parents in the village. All participants originally from the Randstad had children at the time they moved to the research area, and all of them mentioned that they became friends with the parents of their children's friends relatively fast:

Participant 6: *"And of course the children. If you bring children and they go to school you will see that the kids will play together and the parents will mingle as well."*

However, they also commented that these people are all the same age group and at the same stage in their lives, having recently moved away from urban areas and starting a new chapter. This might result in a social 'bubble' where those people mainly maintain contact with each other and have no real ties to the rest of the village:

Participant 6: *"No, that is true, that you get pulled into a bubble, [...] but that is fine. As long as we all get along and we recognize each other on the street"*

The biggest 'don't' that was mentioned by all participants was complaining. It seems that the worst thing one could do for social integration is vocalizing your disagreements with local affairs. The generalised image that the respondents seemed to have of a situation where a western in-migrant does not fit into to local community followed a general structure: Shortly after moving, the 'import' starts complaining about noise, smells or other things inherently tied to village life, which does not do them any favours with the locals and results in them swiftly moving back to the Randstad. But as previously mentioned, this does not occur regularly. Participant 5, when asked about an example of what would make someone less popular in the village responded:

"when there is an activity or event in the village that causes noise, or something comes up and you cause a fuss about it, I think to myself: it's only one day a year. I wouldn't be bothered about it. And you won't make yourself popular if you keep complaining."

As a measure of the speed of integration, the participants were asked how long they think it would take for a new western in-migrant to be able to fully participate in the village's activities, and how long it takes before their input is accepted in decision making processes about the village. The responses for complete participation ranged from fast to very fast. Usually within the first month or week new inhabitants will be invited to partake in some activity, or are asked to join some sort of social club. This was confirmed by both the originally urban respondents who experienced this happening to themselves, and by the locals that were usually the ones to invite people. When it comes to being involved in the decision making processes of these clubs this point is also reached surprisingly fast. Respondents that were part of the village council or the board of a social club said they got there within a year.

Multiple respondents mentioned that this is probably due to the aging population resulting in vacancies in those positions and making space for a younger generation in recent years, which is in line with earlier discussed theory of changes in rural social structure (Asbeek&Wissink, 2002).

Conclusions

This paper has made a comparative literature study which identified the social barriers in-migrants from the west must cross in order to achieve a higher level of social integration. These social barriers being: Participation, re-socialisation, social boundaries, power relations and self-identification.

It has described what is to be believed the classical image of rural life in the Netherlands and how social integration works in this context through the conceptual model.

While the old view of closed rural communities is still present within the collective minds of the Dutch population, new literature has argued that the rural idyll, and by extension the notion that rural villages are isolated social environments, is a thing of the past and that there are no more large differences in norms and values between the people living in urban and rural conditions. The narratives of the rural idyll, closed communities and 'Randstedelingen' vs. locals seems to be kept in place by preconceptions and stereotypes that the two groups have of each other, while in reality this is rarely the case. Due to technological and social advancements, the social structure of rural villages has changed to be more inclusive and higher levels of social integration are achieved within a short time period.

From the in-depth interviews that were conducted for this research a few crucial factors for successful integration were identified. The main factors being that new inhabitants should take the first step towards participation, although if they don't they are eventually invited anyway, and that participation and an open attitude towards village life and social activities are crucial for one's success in the social environment. Also, when moving to a small village while having children in school, one becomes easily connected to the other parents and is then well on their way towards higher levels of social integration.

Alternatively, when moving to a rural village the worst thing to do for social integration is to voice complaints about aspects of village life. As discussed in the framework, regional identity plays a role in self-image. When this self-image is tied to the regional characteristics of one's locality, any criticism of it can be seen as a personal offense (Rijnks & Strijker, 2013).

When it comes to participation and decision making it was found that full participation is usually achieved within a month, and being involved in decision making processes takes around a year, which is considerably shorter than other literature has reported about villages in the Achterhoek region of the Netherlands (Vergunst, 2008a).

The main research questions can be answered as follows: Dutch urban migrants go through the process of social integration by starting out at the participation stage, in order to learn the new social institutions. After this they attempt to overcome social boundaries, which is either accepted or rejected through the social institutions that the locals have built up. When rejected the in-migrants have reached a lower level of social integration and they may start at the first stage again. If accepted they are free to choose to become part of the locality and identify themselves more as being a local. This conceptual model can be seen as generally applicable to all instances of social integration.

(1) Urban in-migrants and rural locals living in the research area have no large differences in their perceptions of, or ideals for rural life. Both groups are conservative in regards to changes in the rural landscape and its potential in the future, which again ties to regional identity. Since all participants reported they identified as a 'rural' this outcome was to be expected in hindsight. This lack of difference is the result of the changes that happened to the social structure of rural villages in the Netherlands over the course of the last few decades up to the modern day that was the result of technological and social advancement.

(2) With the differences in perceptions and ideals being gone, the process of social integration has become easier, as inhabitants seem to be on one line regardless of where they came from.

Reflection

While the number of interviews conducted may be small, the responses were nearly unanimous on all subjects. Therefore, this study argues that the responses were sufficient in creating a general image of the current state of the process of social integration in the research area of the municipalities of Borger-Odoorn and Aa en Hunze. Although further research might be needed with a larger sample for deeper findings.

The process of social integration might also differ in other parts of the country that are less popular for relocation. In the research area real estate is in high demand and as seen in the results the region is subject to the rural idyll. Other rural areas in the Netherlands that are less used to in-migrants might be less welcoming of them.

References

- Asbeek, W. & Wissink, B. (2002). Beyond Town and Countryside? A Dutch Perspective on Urban and Rural Policies. *Built Environment* 28(4), 298-298.
- Balan, S. (2010). M. Foucault's View on Power Relations. *Cogito: Multidisciplinary Journal*, 2 55-61
- CBS (2021). *Meer verhuizingen naar regio's buiten de Randstad* Retrieved on May 22nd from <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2021/08/meer-verhuizingen-naar-regio-s-buiten-de-randstad>.
- Gallent, N. Gkartzios, M. (2019). Defining rurality and the scope of rural planning. In. Gallent, N., Gkartzios, M., Scott, M. (Eds.) *The Routledge Companion to Rural Planning* (PP. 51-67). Abingdon: Routledge.
- Horáková, H. (2018). Modern rurality, neoliberalism, and utopias: the anthropologist's account. In Horáková, H. Boscoboinik, A., Smith, R. (Eds.) *Utopia and Neoliberalism. Ethnographies of rural spaces.* (pp. 9-44). Berlin: LIT Verlag Münster.
- Huang, X. & Xiaolian, L. (2018). Participation in Leisure Activities and Social Integration of Migrant Workers. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, 189, 203-206.
- Lamont, M. & Molnár, V. (2002). The Study of Boundaries in the Social Sciences. *Annual Review of Sociology*, 28 167-195.
- Lapping, M.D. (2006). Rural policy and planning. In P. Cloke, T. Mardsen, P. Mooney (Red.), *Handbook of Rural Studies* (pp. 104-122). London: Sage
- Makalani, S. et al. (2017). The Norwegian Student Introductory Week: Who Takes Part, and is Participation Associated with Better Social Integration and Satisfaction among Students? *European Journal of Higher Education*, 7(2), 136-152.
- NOS, (2021). *Aantal verhuizingen uit de Randstad blijft toenemen*. Viewed on 26/05/2021 via <https://nos.nl/artikel/2370024-aantal-verhuizingen-uit-de-randstad-blijft-toenemen>
- Rijnks, R. & Strijker, D. (2013). Spatial effects on the image and identity of a rural area. *Journal of Environmental Psychology*, 36(2013), 103-111.
- Scott, A. Gilbert, A. & Gelan, A. (2007). The Urban-Rural Divide: Myth or Reality? SERG Policy Brief. The Macaulay Institute, Aberdeen, Scotland.
- Shucksmith, M. (2018). Re-imagining the rural: From rural idyll to Good Countryside. *Journal of Rural Studies* 59, 163-172.
- Vergunst, P. (2008a). Social Integration: Re-Socialisation and Symbolic Boundaries in Dutch Rural Neighbourhoods. *Journal of Ethnic and Migration Studies*, 34:6, 917-934
- Vergunst, P. (2008b). Whose Socialisation? Exploring the Social Interaction Between Migrants and Communities-of-place in Rural Areas. *Population, Space and Place*, 15, 253-266.
- Wardwell, J. (1980). Toward a Theory of Urban-Rural Migration in the Developed World. In Brown, D. & Wardwell, J (Eds.), *New Directions in Urban-Rural migration: The Population Turnaround in Rural America* (pp. 71-110). New York: Academic Press.

Appendix 1: Interview transcriptions

Some personal details are left out for privacy considerations.

Participant	Location	Origin	Years of current residence
1	Eext	Rural local	20
2	Borger	Westerner	24
3	Borger	Westerner	19
4	Eext	Rural local	35
5	Borger	Westerner	6
6	Eext	Westerner	18
7	Annen	Westerner	14

Participant 1:

Transcriptie Janny

Leeftijd 58

Vrouw

Eext, levenslang

Interviewer: I

Participant: J

[privacyverklaring]

I: Waar ik dus voornamelijk naar aan het kijken ben is hoe westerlingen uit nederland, mensen uit de randstad of andere grote steden die daar zijn opgegroeid en vervolgens verhuizen naar het platteland. En naar een woonplaats zoals eext en hoe die mensen integreren in een toch wel andere samenleving dan waar ze vandaan komen. Dus het gaat een beetje over de integratie van verschillende soorten nederlanders met elkaar. Dus daar gaan we een beetje omheen denken

J: en dan vraag je het de stedelingen en de dorpingen?

I: ja ik heb een paar mensen die eerst in de randstad hebben gewoond en daarna in borger of eext of iets soortgelijks. [audiovolume controleren]

I: goed om te beginnen, mag ik eerst vragen wat uw leeftijd is?

J: 58

I: en u woont in eext, was het. Ja. Hoelang woont u in eext? Geboren en getogen?

J: nee in het naburige dorp annen. Daar heb ik gewoond toen was ik 18, toen ben ik gaan samenwonen in eext tijdens mijn opleiding en toen zijn we met zijn tweeën in de tachtiger jaren vertrokken naar arnhem en we zijn inmiddels al weer meer dan 20 jaar met zijn tweetjes weer terug in eext.

I: ok dus aardig lang in beide omgevingen

J: in beide omgevingen, ja Westervoort is een beetje, weet niet of je daar bekend bent maar het groeit bijna aan arnhem vast, en daar is die beroemde Ikea, en dat is echt een overloop gebied. Dus dat was wel redelijk of randstedelijk te noemen daar hebben we acht of tien jaar gewoond, en toen zijn we terug gegaan naar het noorden omdat we hier toen werk konden vinden.

I: ok en toen bent u dus weer terug gegaan naar het noorden omdat u daar wou wonen? Of omdat het werk daar toevallig was?

J: nou beide. Mijn partner kreeg de mogelijkheid om bij hetzelfde als hij toen werkte vanuit arnhem te solliciteren voor assen. Ik werkte toentertijd in het ziekenhuis in nijmegen en ik was ook wel op zoek naar iets nieuws. het was eindelijk werkgelegenheid in het noorden, Samen met dat we beiden wel weer terug wouden naar onze roots. En ja hier was toen wat makkelijker met huizen en natuur en alles. Ik denk dat dat wel getrokken heeft. Zowel de werkgelegenheid die er weer was als de omgeving waar je bent opgegroeid

I: ok dus aan de ene kant wou je er weer naartoe en aan de andere kant kon het ook

J: ja want het was meer anderson. Toen we hier vertrokken jaren 80 was het diepe werkloosheid voor iedereen. En ik zat nog op de opleiding, maar ik kon op mijn stageplaats in het ziekenhuis in nijmegen blijven en mijn partner had werk gevonden na oeverloos solliciteren, dus dat we weg trokken was meer omdat we werk hadden gevonden elders, maar na een x aantal jaren dat je weer terug gaat was wel heel bewust omdat je graag weer naar de eigen omgeving terugwilde

I: ja. Dus inderdaad eerst weg uit noodzaak en zodra het weer kon terug

J: ja precies

I: ok is er nog een specifieke reden waarom u de omgeving zo aantrekkelijk vindt? U zei net al de ruimte en de huizenprijzen enzo, zeker vergeleken met de randstad, maar is er nog een andere reden?

J: nou we zijn toen in de woonwijk in westervoort wat nu arnhem is hebben we een toenmalige starterswoning gekocht. Een geschakelde woning in een drukke wijk. En wat ons eigenlijk terug trok was het werk, maar ook de rust, de ruimte we wilden een vrijstaand huis en dat zijn allemaal mogelijkheden die heel veel makkelijker is dan elders. Zeker toen al en nu al helemaal denk ik

I: juist. Ehm ik neem aan dat u dan ook mensen kent uit de verschillende achtergronden. Als u eens nadenkt over het beeld van het platteland dat mensen hebben. Want u bent er zelf opgegroeid. Dat vergeleken met iemand uit de randstad. Denkt u dat er verschillen in opvattingen zijn tussen mensen die zijn opgegroeid in de randstad en de mensen daar?

J: ja wij hebben het ook hier meerdere malen wel mee gemaakt dat mensen, zeker ook in die tijd. Dat mensen een soort van geromatiseerd beeld heeft van het platteland. Van rust en ruimte. Het is donker het is stil. Weet je het is er romantisch stil. Ik denk dat dat wel een beetje leeft. Ten tweede dat mensen zich wel realiseren dat de voorzieningen hier wat anders zijn. En dat we wel vaak mee hebben gemaakt: dan wonen ze hier en gaat een boer mesten en lawaai maken met zijn landbouwmachines. Dus we hebben hier mensen ook wel weg zien trekken. En je hebt ook wel westerlingen die zeggen ik zou in z'n dorp waar jij woont niet dood gevonden willen worden. En je hebt echt van die stadsmensen en plattelandsmensen. De ene die hier komt vindt het prachtig en blijft en er zijn ook mensen een beetje met dat beeld die dan toch wel weer snel weg trekken.

I: Juist. Heeft u daar ook recentelijke ervaringen mee?

J: ja, ik denk de straat, wij wonen aan de stationsstraat, dat is een beetje de doorgaande straat. We hebben een buurtvereniging, en ik denk dat in de laatste twee, drie jaar de helft van de woningen verkocht is, want je hebt natuurlijk ook weer met vergrijzing te maken. Dus de boerderij achtige type huizen waar ouderen in wonen, die gaan dan in appartementen in gieten en gasselte en assen enzo, en de huizen hier bij ons in de straat zijn bijna allemaal verkocht aan jonge mensen. Al dan niet met kinderen. En die komen uit de omgeving, maar ook steeds verder weg. Dus ook wel duidelijk vanuit randstedelijke gebieden naar toe trekken

I: en kent u die mensen dan ook persoonlijk? Met kennismaken met de nieuwe burens

J: ja hier naast zijn ook (gericht aan iemand anders) Hoelang wonen ze hier Cor? Drie vier vijf jaar? De naaste burens komen hier wel aanbellen. Komen een hand geven en zich voorstellen. Plus dat wij hier een vrij actieve buurtvereniging en officieel krijg je een uitnodiging om allerlei activiteiten te ondernemen. Ik zou zeggen een groot deel van de burens zich daar bij hebben aangesloten, kennen elkaar. Eigenlijk ken je ze niet heel goed, maar vanaf die tijd dat ze bij de buurtvereniging aan komen leer je ze wel beter kennen. Groet je ze ook, maak je een praatje enzo

I: dus dat zijn ook gewoon nieuwe dorpsbewoners uit de stad en als ze een poging doen om mee te doen met de dorpsactiviteiten is dat verder geen probleem

J: ja we zien de meeste succesvolle is een paar huizen verder bij ons. Die zit in commissie dorpsbelangen en allerlei verenigingen en weet je, op het platteland is het verenigingsleven überhaupt nog wel sterker, als je bij dat soort activiteiten, buurtvereniging, dorpsbelangen, of je we hebben ook een cooperatieve winkel, die kan niet meer bestaan, dus die wordt met z'n allen omhoog gehouden.

I: ah ja die ken ik wel

J: ja ja weet je dat zijn dingen waar ook mensen van buiten de oorsprong dat ze daar ook wel actief worden en actief zijn. En natuurlijk kinderen. Als je kindjes mee neemt en die gaan naar school dan zie je ook wel dat kindjes met elkaar gaan spelen en dat dan de ouders door elkaar gaan mengen.

I: ja dat heb ik ook van anderen gehoord, dat als je kinderen op school hebt je er dan wel tussen komt

J: precies. Ik denk de jongeren zonder, of de ouderen die hier komen drechtenieren, is het belangrijker in welke vereniging je je opstelt, maar het is een heel actief dorp dus er zijn ontzettend veel dingen die je zou kunnen doen. Hier groeten veel mensen ook nog elkaar en in de winkel maak je even een praatje en we hebben hier nog een kapper in de winkel. Dus ja de kansen dat je met bewoners in contact komt hier is ook niet heel onoverbrugbaar

I: oh ok. U zei net dat mensen best snel bij een vereniging komen. Maar het ding is. Meedoen is een ding, mee beslissen is een ander. Hoe lang denkt u dat het duurt totdat je als nieuwkomer mag meebeslissen over dingen?

J: nou ik denk wel snel. Er is hier momenteel een hele discussie over de fly-over of de verbinding met gieten de n34 en 33. Daar mag je stemmen en er is een poll. En ja bij meebeslissen en meedenken..... weet je het dorp vergrijsst, dus er zijn best wat lege plaatsen in het bestuur van de vereniging. Dus ze zijn ook nodig om die vereniging levend te houden. Dus dat je mee mag doen is een ding maar op een gegeven moment wordt je secretaris en op die manier dat je wel degelijk een stem hebt

I: ok dat is wel gewoon mogelijk. U zei net dat komt door vergrijzing, was het vroeger anders dan?

J: nou toen waren nog steeds hier alle huizen bezet maar dan had je wat minder stedelingen. Dus van oudsher zaten de mensen die al jarenlang in eest wonen die zaten in de verenigingen en ook in het bestuur.

I: ok ja maar het heeft ook wel iets te maken met dat er gewoon meer nieuwe mensen bij komen.

J: ja

I: en de mensen die er heel lang gezeten hebben trekken nu weg

J: ja of heel simpel: die zijn overleden

I: ja dat gebeurt meestal ook uiteindelijk

J: haha ja. En inderdaad uiteindelijk het dorp uittrekken want we hebben hier geen ouderenvoorziening. Dus ga je naar verzorgingshuis, aanleunwoning, appartementen, kleiner wonen ja dan moet je er vandoor gaan. En dan vertrekken ze ook

I: ja viel me inderdaad op toevallig in gasselte {...} alleen in gasselte al heb je twee verschillende bejaardenflats. En dat in z'n dorpje. Je moet ze ergens kwijt blijkbaar

J: haha ja precies in gieten zijn ze. In annen zijn ze en hier tegenover de dorpswinkel is een oud timmerbedrijf daar zijn ze bezig om de haalbaarheid van starterswoningen en senioren al dan niet te mengen en dan komen daar wat kleinere, misschien een twee hoog dus er wordt wel gekeken. En qua voorzieningen, ja we hebben nog een dorpswinkel. Voor hoelang weet ik ook niet. In coronatijden doet ie het goed. Maar als die sluit..... ja je moet al voor de arts en de tandarts en voor alles moet je buiten het dorp zijn. Nou als je op oudere leeftijd en je man komt te overlijden, nou niet alle oudere vrouwen hebben een rijbewijs of willen autorijden. Dus ja dan zit je hier wel. De bus rijdt ook niet meer langs, gieten en annen wel maar juist eest wat er tussen zit komt niks

I: er komt geen bus meer in eest?

J: ja weet je de voorzieningen lopen terug. Dus ja daarom komen jongere mensen hier nog wel wonen maar voor ouderen, ja is het moeilijk.

I: ok. Goed [...] Als u nieuwe burens krijgt, vindt u dan dat de bestaande bewoners naar de nieuwkomers moeten komen om zich voor te stellen? Of is dat andersom

J: over het algemeen moeten de nieuwe bewoners naar de oude toelopen maar als dat niet... het is ook een beetje afhankelijk van het weer he. Als je buiten .. wanneer je gaat met al die

verhuisdozen lopen sjouwen dan heb je veel sneller kans op even contact. Maar tot nu toe.. wij hebben zolang we nu wonen in deze woning hebben we twee keer nieuwe burens gehad en twee keer zijn ze vrij snel al even naar ons toegelopen om zich even voor te stellen

I: en heeft u ook mensen meegemaakt die dat niet doen? Die zeggen van ik woon hier nu en als je sociaal wilt doen kom maar hier?

J: nou wij hebben dat niet zelf mee gemaakt zoals ik net zei maar ik denk dat het wel voorkomt. Maar in hoeveel concrete gevallen dat durf ik niet te zeggen.

I: ja. Is natuurlijk ook moeilijk in te schatten als die mensen zich niet laten zien

J: nee, en weet je wij hebben ook maar aan 1 kant burens. De overburens dat meteen familie van mij, dus dat is ook wel anders maar er zijn denk ik best wel mensen die zich niet komen voorstellen. En hoe ver ga je heen. Weet je als je zoon beginnersfeestje hebt als je net bent komen wonen is het een beetje van in hoever wil je mensen uitnodigen? Ga je een huis? Twee huis? Drie? Het is een aardige rij, de stationsstraat gaat aardig lang door.

I: ja die moest ik ook bezorgen. Tot aan nummer 60 daar bij de camping/snackbar [...]

I: zijn er dingen die je als je in eent bent als nieuwe bewoner die je niet zou moeten doen als je overweg wilt met de oude bewoners? wanneer mensen bijvoorbeeld gaan klussen of auto wassen op zondag? Misschien een conservatief voorbeeld...

J: ja nou het is hier in ieder geval geen gelovig dorp. Dat is hier geen issue. Wat wel eens is is bijvoorbeeld dat de ene helft van de bewonersgroep die kleine kinderen heeft zijn hier komen wonen en die vinden dat hier veel te hard wordt gereden. Op de stationsstraat is er dan een groep die veel mensen bij elkaar heeft om een drempel aan te leggen. Maar die drempel zou dan ergens bij ons in de buurt dus dan denk ik dan heb je al een frictie dat de ene helft redelijke nieuwkomers met kindjes, die willen drempels en dan denk ik dat wordt bij mij dan weer afremmen en dan optrekken. Dus dat zijn mensen die hier zijn komen wonen en zien dat er hard wordt gereden, en dan wordt wel snel een actie op touw gezet van wil iedereen meedoen voor de drempel die ze willen hebben.

I: ok precies en de oudere bewoners die denken: het ligt er hier al 100 jaar zo bij, tot nu toe gaat het goed..

J: ja, ja. Dus wat je vaak hoort is de eenters die hier hun hele leven wonen die zijn juist mensen die heel hard rijden. Door hun bekende straat. Ja

I: ok. Ja maar dat is dan meer een ding van ehm of je kinderen hebt of niet, of je dat belangrijk vindt.

J: ja. En dat wordt dan gesteund door de mensen die hier kort of niet zo heel lang zijn komen wonen want ja die hebben dan ook de kindjes die naar school moeten. Vooral nog is wat we hier merken is dat mest uitrijden en doortrekken dat gaat nog wel. Waar ik wel bang voor ben is we mogen nu al twee jaar vanwege corona of de wind geen paasvuur. Maar eent en omgeving is een paasvuur omgeving. En ik weet niet of nieuwe bewoners zich dat realiseren.

I: ah want ze zijn nog niet geweest

J: ja dat dat nog wel een ding kan worden. En al dan niet de schoorstenen. Ik weet dat daar heel veel discussie en onrust over is, mocht dat ooit eent bereiken. Ik ben er wel benieuwd naar.

I: en met die schoorstenen bedoelt u die paasvuren zelf? Is dat een term?

J: ja nee of een open haard of een kachel, maar ja in ieder geval zolang het nog mag hebben we paasvuur.

I: moet ik me dan iets anders voorstellen dan die grote brandstapels in het weiland?

J: ja dat zijn inderdaad de paasvuren, en aan de andere kant zijn er huizen gebouwd die al dan niet een open haard of kachel hebben

I: ah zo en sommige mensen willen dat niet meer, ook binnen huis niet

J: ja die hebben er dan last van de deeltjes en roet. En de buurman hier schuinover was erg bang dat mensen die hier niet in het dorp wonen ook op oudjaarsavond van die mooie ballonnen oplaten weet je met een kaars er in

I: oh ja die zijn wel gevaarlijk

J: ja met al die rieten daken, ja als z'n ding naar beneden stort en z'n kaarsje, lampje komt op het riet. Dat is iets wat je in de stad niet hebt. Dat je er brandende daken van kan krijgen.

I: volgens mij mag je die dingen officieel nergens oplaten

J: nee niet meer

I: is gewoon een vliegend waxinelichtje waarvan je niet weet waar ie terecht komt...

[Afsluiting]

Participant 2

Eerste 5 min van het interview niet opgenomen door technische onhandigheid.

Vertelde over woongeschiedenis en reden tot verhuizing. Voornamelijk rust ruimte en veiligheid voor kinderen. Hiervoor lange tijd [privacyverklaring].

J: --Waar wij naast kwamen wonen, dat was de dominee dus die moest mensen wat leren kennen, dus die zij van nou hier wonen mensen uit het westen, dus ik zeg 'ho ho. Ik ben ook een uit het westen' zegt hij 'ja maar jij bent geen echte westerling'

I: Geen echte westerling

J: ja ik zeg hoezo dan? Ja gewoon hoe je je opstelt. Maar wat hij nou precies bedoelde? En dat merk je hier ook wel hoor. Er wonen hier ook wel echte westerlingen, terwijl ik zelf een beetje een twentse achtergrond heb. Er zijn hier mensen die zijn westerlingen maar die zijn ook heel erg op zichzelf. He die en dat wordt hier al wel gouv gezien, zeker als je een hogere opleiding hebt dat mensen jou een beetje met achterdocht bekijken, van die komt hier even vertellen hoe het moet ofzo.

I: ooh ok

J: Als je je dan niet mengt in het hele gebeuren dan blijf je een beetje op een eilandje. Maargoed dat licht ook een beetje aan je houding en je mentaliteit denk ik.

I: juist, juist. Zou u zichzelf op dit moment in borger echt een goed verbonden noemen?

J: absoluut, absoluut. Ja het is nou ook bijna 25 jaar. Maar ik voel me echt wel thuis. Zou er ook niet aan moeten denken om hier weg te gaan. Ja zo stiekem even, maar als ik zie wat ik allemaal achter zou moeten laten dan zie ik van, dat gaat echt niet gebeuren.

I: ja ja ok. En toen u er net was komen wonen, zoals u zei, van je moet wel de eerste stap zetten, heeft u daar nog wat voorbeelden voor? Heeft het lang geduurd? Of was het gewoon kinderen gingen naar school en je hebt meteen ehh..

J: ja dat ook, maar je had dan achteraf wel zoiets van, nou kijk Borger bestaat niet alleen uit autochtone bevolking he er zijn veel mensen uit dorpen er omheen, dus die zijn ook 'te gast' zegmaar. Dus dan merkte je wel dat je met die mensen toch wat sneller contact legde.

I: ja in plaats van de mensen die al generaties in hetzelfde huis wonen

J: Ja maar op een gegeven moment weet je dat niet meer hoor, wie er een borger is en wie niet. En wat ik zeg we hadden het geluk dat we naast de predikant woonden, dus die namen ons gelijk op sleeptouw, en dat vinden wij wel leuk. Dus wat je zegt van wat heb je voor eigen eerste stap moeten nemen? Ja dat ging heel automatisch eigenlijk. Ja je kan ook gewoon nee zeggen. Ik ga niet mee. Ja we hadden toen we hier een week woonden al een uitnodiging voor de tupperware party in de buurt.

I: haha ja tupperware party. altijd leuk.

J: haha ja ik dacht oh vreselijk. Maargoed ik dacht ik leer wel gelijk de mensen in de buurt kennen. Dat was dan meer mijn intentie in plaats van een bakje tupperware kopen, maar hè?

I: ja precies. Ok ehm dus u had toen u er kwam wonen had u al wel een idee van dit is hoe het werkt op het platteland, zeg maar?

J: ja, ja.

I: ok even kijken. Eehm ja denkt u dat het moeilijk is in borger voor iemand die uit de randstad zou komen. U had het er net al over, als je met een hoge opleiding en een bak geld aan komt zetten?

J: nou dat niet, maar je moet je wel zelf in het geheel mengen. Maar het is niet echt een heel gesloten gemeenschap. Daar is borger ook net te groot voor denk ik. Ik denk dat als je zon dorpje als gasselternijveen ofzo. Dat was trouwens ook zo. Toen we hier gingen kijken eerst kwamen we in gasselternijveenschemond. Of all places. Nou prachtig huis, maar we wouden toen ook voor christelijk onderwijs kiezen, dat was ook nog een keuze. Dus dan zouden onze kinderen in een ander dorp naar school moeten. Nou dat moet je gewoon niet doen. Dan hebben ze van het dorp al niet de klik. Dus toen zijn we bewust toch naar een wat grotere plaats gegaan.

I: ok dat dan weer wel

J: maar het is niet dat je zegt van het is een hele stugge gemeenschap waar je absoluut niet tussen komt. Maar je moet je wel aanpassen.... Nou ja dat is heel zwart op wit, maar je moet gewoon open zijn. Hartelijk en dan zijn mensen heel aardig.

I: Ja uiteindelijk dus.... Je moet een beetje de eerste stap maken als je er tussen wil komen.

J: ja en niet de mentaliteit als je uit de stad komt van wat is het een achtergebleven gebied hier. Maar ik kan me niet voorstellen dat als je zo denkt dat je dan in een dorp gaat wonen.

I: ah ok. Nou juist. Nou dan zitten we bijna al op 20 minuten denk ik. Is er nog iets dat u te binnen schiet als u het sociale aspect van het platteland vergelijkt met rotterdam?

J: nou ik denk dat je... hier kan je ook anoniem leven, maar in de stad ben je anoniemer. Er wordt gezegd van oh dorpen zijn gesloten gemeenschappen, maar ja als ik zie: het zogenaamde Noaberschap. Dat vindt ik toch wel mooi hier hoor. We hebben in de straat toevallig een paar keer mee gemaakt dat er mensen zijn overleden. Nou in dit geval blijft een vrouw alleen achter. Nou dan zeggen we nog steeds van éem warm bad. Iedereen let op je, die komt even een soepje brengen of eet een hapje mee. Gebeurt misschien als je heel lang op één plek in de stad woont ook wel, maar het is hier toch wat hé? Anoniemer. Of juist niet anoniemer bedoel ik he. Kijk mensen kunnen dat ook als controlerend ervaren weet je wel? Maar je je past een beetje op elkaar om maar zo te zeggen. Kijk mijn buurvrouw is vorig jaar weduwe geworden en die ja die heeft het best wel zwaar. Want soms zijn heel lang de gordijnen dicht en dan zei ik ook tegen haar van ja, ehm soms maak ik me wel een beetje zorgen, als je dan om half elf de gordijnen nog dicht hebt. Moet ik dan even aan de bel trekken? Toen zei ze: ja dat vind ik juist heel fijn. Ik vind het gewoon moeilijk om op te staan. Ik zie tegen de dag op, maar ik vind het een geruststellend gevoel... Dus zei ik voor de grap al nou hoe laat moet ik aan de bel trekken van 'leef je nog?' bij wijze van spreken

I: ja, ja, ja

J: he maar goed. Dat kunnen mensen als controlerend ervaren. Maar ik denk niet dat dat zo bedoeld is.

I: Ok dat is wel mooi

J: ja ik denk niet dat het hier snel zou gebeuren dat ze naar drie week een lijk in huis vinden. Ja, dat gebeurt wel eens maar ja niet hier. Terwijl je hier echt niet alles van elkaar weet hoor, maar ik bedoel zo is het hier. Maar het is gewoon net even iets...

I: Ja ik heb hier mensen die wonen twee meter boven en onder me maar ik heb geen idee hoe die mensen er uit zien hoor

J: ja nee hé? Want jij woont in groningen ook of niet?

[gesprek raakt hier off-topic. Opname afgesloten]

Participant 3

I: het onderzoek kijkt dus vooral naar 'stedelingen' die naar een plattelandsgemeenschap verhuizen, en of daar misschien spanningen kunnen ontstaan

K: ja dat was er zeker wel, dat iedereen hier hoi zegt en dat wij eerst waren van: hou je smoel

I: haha 'laat me met rust'

K: haha ja nee echt

I: ok goed even voor de duidelijkheid, je naam was {...} mag ik misschien je leeftijd nog?

K: 29

I: en mag ik de cijfers van je postcode ook?

K: 9531

I: ok even kijken, dat was in..... Borger

K: Ja, borger, klein gehucht

I: hoe lang woon je al in borger

K: bijna negentien jaar.. ehm even kijken het huis dat we eerst zouden krijgen werd onbeschikbaar dus we hebben eerst in exloo gewoond en toen kregen we dit huis en we zitten er bijna negentien jaar later nog

I: ok, en waar kwamen jullie origineel vandaan?

K: Zoetemeer

I: ok, en dat was naar uw idee een stuk stedelijker dan borger?

K: ja het is eigenlijk. We zaten.. hadden het vroeger niet breed en we zaten een beetje in zo'n achterstandswijk, weet je wel, schilderswijk in den haag? Nou zo zaten wij dus ook. Alleen waar wij zaten werden allemaal vluchtelingen geplaatst. En ik wil niet iedereen over een kam scheren, wil ik absoluut niet doen, maar het werd gewoon niet veilig meer. Er werd met messen gezwaaaid, alles. Tot onze agressie aan toe, dus toen hebben we besloten om daar weg te gaan

I: ah ok

K: ja mijn moeder eigenlijk.

I: ok, en dus toen ehm, nou ja je moeder waarschijnlijk die dacht 'dan gaan we maar naar het platteland in drenthe, want daar heb je die problemen niet?'

K: nee, want je kon vroeger kon je gewoon overal aanbellen als er wat was, want we hadden nog niet echt mobiele telefoons, en we gingen naar de jeugdsoos en mensen waren er van op de hoogte, dus die bleven wat langer wakker

I: dit was in Zoetemeer nog?

K: nee dat was hier al

I: oh hier al, ok

K: in zoetemeer kon dat niet hoor, dat kon niet, dan was je niet lang levend geloof ik haha

I: ok, ja goed. Want was dat echt de enige verhuisreden? Of..

K: ook wel een van de ja al die fabrieksgasten en die drukte, en i heb zelf epilepsie, een hele zware vorm daarvan, en het was gewoon te druk voor mij. Ik had daar ook niet de kansen gekregen die ik hier heb gekregen.

I: ok, ja dus voor gewoon sociale redenen en gezondheidsredenen, maar niet echt dat jullie vantevoren het idee hadden van 'ik wil echt op het platteland gaan wonen omdat het platteland zo leuk is? Of wou je meer weg komen van iets anders?'

K: het was meer weg van de drukte. Wat oudere mensen eigenlijk altijd hebben hadden wij toen

I: ah ok,

[....]

I: toen je daar kwam wonen in borger, zeggen veel mensen wel van de natuur en het platteland heeft een soort van ideaalbeeld om zich heen, zeker als je vanuit de stad komt. Heb je daar ook een beeld bij voor jou? Of denk je meer: het platteland is gewoon wat het is.

K: nee. Je ziet het hier als het platteland, maar dat is het hier absoluut niet.

I: nee?

K: nee, ik weet niet waarom mensen die uit het westen komen zeggen van: kutboeren dit, kutboeren dat, kutboeren sus, kutboeren zo, maar het is hier gewoon hetzelfde als daar alleen stukken rustiger, en stukken schoner.

I: ok. Dus als je zo zegmaar naar de natuur die je om je heen hebt kijkt, heeft dat echt een bepaalde functie voor jou?

K: ja de bossen

I: de bossen bijvoorbeeld

K: het heeft wel goed gedaan aan de gezondheid van mijn broer, want die heeft ook astma, en die is ondertussen van de pufjes af.

I: Oh, dat is wel handig

K: en dat heeft ook echt met de schone lucht te maken, en mijn aanvallen werden ook minder omdat het gewoon rust gaf en voor mij geeft het bos sowieso rust. Ik vind het heerlijk om lekker te gaan wandelen met de hond, en dat kan hier. Dat kon daar absoluut niet. Moest mijn hond naar de dijk tillen zodat ze niet ging schijten in de woonwijk en hier ben ik met een minuut op de dijk.

I: ja gewoon lekker loslopen

K: ja dat mocht daar gewoon niet, honden los hebben. Dat mag hier wel. Je mag door de hele gemeente Borger-Odoorn je honden los lopen, op bepaalde gebieden na

I: ah ja dat is wel fijn. Ok dat dus de functie voor het platteland voor jou. Nou zegmaar het idee erachter is: als je dezelfde vraag zou stellen aan iemand die geboren en getogen boer is verwacht je wel een anders antwoord als, ja dat is om te verbouwen, dat is mijn inkomen. In plaats van dat ze het zien als rust en ruimte.

K: ja, maar ik denk dat dat voor iedereen ook weer anders is, want in mijn tienerjaren wou ik wel vaak terug, maar daar ben ik ook weer snel van teruggekeerd. Wij hadden nog familie in het westen wonen, dus daar gaan we dan nog wel eens heen, maar we zijn nou wel blij als we Zwolle weer voorbij zijn.

I: Ja dat je weer lekker in de open lucht zit?

K: Ja, ja en de rust. Want ik ging daar laatst shoppen met mn zus en nou ik werd er helemaal leip van joh zo druk

I: hjaha ja, ok. Ok en toen je dus net naar drete bent verhuisd, borger, hoe ging het contact toen met de nieuwe burenen? Want je was toen nog best wel jong volgens mij?

K: wij hadden in eerste instantie kregen we burenen, dat was een klasgenoot van mij. En daar kon ik onderling gelijk mee overweg. Waren ook altijd welkom, sprongen over de schutting heen en liepen elkaar de deuren plat. En dan hadden we aan de andere kant ook goede burenen. Dat waren net opa en oma voor ons. Maar die zijn helaas verhuisd.

I: Helaas.

K: daar had je dan wel goed contact mee, maar je ziet toch aan de afgelopen jaren dat dat wel verslechterd, en je hebt natuurlijk wel de mensen waar je af en toe mee praat en die je dan ziet, maar het is niet echt van oh kom bij elkaar over de vloer even een bakkie doen.

I: ok, ja. Denk je dat dat komt door dat echt zegmaar het soort mensen dat er woont anders is geworden? Of is dat meer een leeftijdsding? Ik deed dat vroeger ook hoor, mensen waar je gewoon zonder kloppen de achterdeur binnenliep, maar als ik nou nieuwe mensen leer kennen zou ik dat daar ook niet meteen bij doen, haha dat doe je niet echt als nieuwe volwassen kennis toch?

K: nee, nee denk niet dat het zozeer met leeftijd te maken heeft. Natuurlijk is het onderhand weer de leeftijd geworden, want het is hier weer aan het verjongen. De jongeren komen terug uit groningen, die gaan zich hier verstigen en krijgen kinderen. Dat zie je hier wel heel veel, maar ja misschien, ik weet het niet. Als mijn neefje hier is, ja dan gaat de voordeur open en hebben we de hele dag kinderen over de vloer, maar ja ik weet het niet, het is niet echt de leeftijd. Maar ja misschien wordt je zelf ook ouder en doe je dat ook niet meer, en doe je dat meer als kind.

I: ja ja

K: toen wij in Zoetemeer woonden toen hadden we dat ook wel, waren altijd wel burens of mensen in de buurt die liepen dan achterom, kijken of er mensen thuis waren of we fietsten naar de andere kant van zoetemeer om te kijken of ze daar thuis waren. Nou ik denk dat je dat nu als kind niet meer kan doen daar

I: nee ok, ja dus er is wel iets veranderd in de sociale structuur. Dat je dat tegenwoordig een stuk minder ziet

K: Ja, nou iedereen is hier gewoon met elkaar begaan. Alleen Borger is wel een van de grootste roddeldorpen van drenthe

I: haha ja? Wordt er veel besproken met elkaar?

K: ja dat is echt niet normaal. Ik heb dan een MVS(?) stimulator gekregen, nou heb dus een heel lelijk litteken op mn nek zitten. Kreeg ik op een gegeven moment te horen dat ik zelfmoord had geprobeerd te plegen. Toen dacht ik bij mezelf: nou ok.

I: ik had het nog niet gezien op de camera

K: nee valt ook niet zo veel op op de camera. Maar weet je je krijgt dan van die verhalen terug waarvan je denkt van nooooouuu. En als je bedenkt dat je iemand iets in vertrouwen verteld, dan weet binnen de kortste keren het hele dorp het

I: ok ja dan wordt er gewoon telefoonspelletje gespeeld en wordt het steeds erger

K: ja dat is wel jammer. Dat was vroeger niet zo

I: dat was vroeger niet zo in borger?

K: nee dat was niet zo. Vroeger was je meer met elkaar begaan. Vroeger was het.. nou omdat je wat sneller wat zegt dan vroeger. Dan krijg je toch wel hele vieze gezichten. Als blikken konden doden., dan was half Borger dood geweest.

I: wow zo, ok

K: er woont vooral iemand hier in de straat die loopt honderd rondjes door de woonwijk. Is net het dagblad van het noorden.

I: haha ah gewoon een beetje naar binnen turen, kijken wat er aan de hand is

K: *knikt hoofd*

I: haha ja je moet wat met je vrije tijd.

K: pffff. ga werken!

I: ok. Terugkomend op het verschil tussen het stedelijke gebied en het platteland. Je was geboren in Zoetermeer?

K: nee ik ben geboren in den haag, maar toen was het eigenlijk een beetje de achterstandswijk van den haag. Hoorde er bij, maar ook weer niet

I: ok als je dan bijvoorbeeld zou kijken: zeg je bent op zoek naar nieuw sociaal contact, of je wil kennis maken met de burens bijvoorbeeld. Zou je daar een verschil in zien tussen denhaag/zoetemeer en borger?

K: oh ja hierzo stel er komt iemand in de woonwijk, dan zeg je gewoon eerlijk van: nou welkom in de woonwijk. Ga je een praatje maken om elkaar wat te leren kennen. Maar dat was in Zoetermeer echt niet hoor. Dan krijg je nieuwe burens en dan heb je zoiets van ok er zijn nieuwe burens, maar je praat er niet echt mee.

I: ok dus het contact vinden is in borger wel makkelijker dan in de stad

K: het is socialer

I: socialer, ok

K: ja het is sowieso socialer en mensen hebben hier minder stress, dus je voelt de stress ook niet van anderen, maar dus je maakt er makkelijker een praatje. En je voelt als je door de stad loopt heel veel negatieve energieën van mensen, nou daar wil je zo snel mogelijk weg. Heb je hier absoluut niet

I: ja het is gewoon een stuk vriendelijker?

K: ja, ja behulpzamer sowieso, dat ook. Nou mijn broer heeft zijn bus hier bijvoorbeeld staan. Dan kan ik gewoon naar de burens toe gaan van hee kan je die bus even voor mij verplaatsen, anders kom ik er straks met de container niet langs. Nou ja ik heb geen rijbewijs, dus ik heb gewoon mijn

buurman gevraagd, of de kerstboom even helpen er uit te halen. Dat kan hier gewoon, dat kon daar gewoon niet.

I: Ok, dus je hebt wel goed contact met je burens in borger?

K: nou goed contact is een groot woord maar als je hulp nodig hebt kan je altijd wel gewoon aanbellen. Maar goed contact is een groot eh.... Nou zo zou ik het niet noemen. Je gaat niet bij elkaar op de koffie ofzo

I: ah ok maar toch wel van: je kent mekaar van gezicht en af en toe doe je iets voor elkaar

K: ja

I: ok. Nou wat fijn. Als je nu vanuit de randstad naar borger zou verhuizen, denk je dan dat er een soort van wrijving kan zijn tussen mensen die zijn opgegroeid in borger en mensen die uit de randstad komen nu?

K: nee het is hier zo als je je gedraagt, dan wordt je wel betrokken. Dan kom je wel in de gemeenschap... ja gemeenschap klinkt ook zo christelijk, dan leer je mensen ook gewoon kennen en dan staan mensen open voor je. En je hebt hier heel veel groepjes, zoals Prikbord Borger, en dan zeggen mensen van nou we zijn hier net komen wonen en we zijn opzoek naar contacten. Nou daar reageren ook gewoon mensen op.

I: ja, dus het kan wel, maar je moet jezelf wel presenteren van: ik ben op zoek om hier binnen te komen zegmaar

K: ja, ja. Maar de inbraken zijn de afgelopen tijd wel toegenomen. Geef ik eerlijk toe. Vroeger konden we, kan trouwens nog steeds wel, maar kon je de sleutel in de voordeur laten zitten en er is niks weg. Maar laatst was ik even weg en stond er opeens een inbraakteken bij mijn deur.

I: ok?

K: nee, en dan heb je zoiets die kleine kinderen achtervolgt in een tesla. Dus dat had je hier vroeger niet. Vroeger kon je als kind op straat om 12 uur in het donker nog over straat. Dat zou ik met mijn kinderen niet meer echt aandurven.

I: nee

K: in zoetemeer was het altijd zodra de lampen aan gaan moet je als de sodemieter naar huis en als je niet thuis was dan kreeg je op je flikker haha

I: haha ok gewoon niet veilig

K: nee, nee. Maar vooral met kinderen die hier vanuit het westen komen die worden toch wel ook heel snel opgenomen dat zie je nog steeds wel. Kinderen worden sneller opgenomen in een kring dan volwassenen

I: ja ok. Ja net het vorige interview dat ik had die gaf ook het voorbeeld dat als je hier komt wonen en je hebt een keer je kinderen op school, dan kan je via dat alle ouders leren kennen enzo. En kinderen slepen andere mensen bij je in huis zegmaar, dus op die manier....

K: haha ja dat klopt

I: ok ik ben door het meest van mijn vragen heeft, als je nog iets te binnen schiet, voornamelijk over mogelijke verschillen tussen westerlingen en borgers. Borgers?

K: ja ook wat ik hier in de laatste jaren ook zie in het hoogseizoen dat her hier steeds drukker wordt

I: Door toeristen? Of vakantiehuisjes of....

K: ja borger is wel een toeristisch dorp vanwege de hunebedden. Vorig jaar was het echt de top. Er stond zelfs een beveiliging bij de albert heijn omdat ze werden bedreigd. Nou weet je dat kan hier niet, en we staan gewoon voor elkaar en dan heb je hier eigenlijk een hele verkeerde. Nou de eerste keer dat ik zoiets zag stond ik met mijn bek vol tanden. Ik had het ook gedaan als ik in het westen was gebleven, maar toen was nog de regel: een per gezin naar binnen.

I: ah ja het was een corona ding?

K: ja, gewoon een vent van een jaar of 40-50 ging gewoon tekeer tegen een meisje van 16. Nou er kwam geen woord uit mijn mond

I: omdat hij niet naar binnen mocht?

K: nee omdat zijn vrouw niet naar binnen mocht, dus ze flipten hem helemaal. Schreeuwen tieren, alles. Maar we zijn we voor elkaar opgekomen. We zijn wel hechter geworden. We hebben gevraagd aan haar van goh gaat het want ze was aardig van slag. We zijn dat hier gewoon niet gewend.

I: was het dan een situatie waar de dorpingen zich samenspannen tegen de westerling? Of kwam die meneer misschien ook gewoon uit borger?

K: nee nee die kwam niet uit borger. Iedereen kent mekaar hier, dat is wel zo.

I: ah ja

K: kijk mijn hond die vind het geweldig die toeristen. Ik kan gewoon in de auto blijven zitten en hij komt uitgeput weer terug. Maar we komen wel voor elkaar op. En je ziet ook dat mensen met een hogere functie steeds meer thuis gaan bestellen. Half borger gaat niet eens meer naar de albert heijn toe. We bestellen dan bij de Jumbo en mijn burens zeggen dan van 'jaaa dat doen wij ook want we zijn gek van die toeristen'. Of je hebt van die toeristen die over de weg fietsen. En dan doe ik mijn raam open en dan scheld ik ze wel verrot ja.

I: haha ah ok

K: en dan krijg ik de middelvinger, ja dan krijgen ze hem ook weer terug. Dan pas ik me aan op hun. Dat kan ik wel nogsteeds, en dat haal je er ook niet uit

I: haha ok je bent het westerse nog niet verleerd?

K: nee maar dat verleer je ook niet. Want dat hou je toch in je. En dat zie je hier wel veel want ze komen hier gewoon uit heel nederland vandaan. Dus je hoort amsterdam, je hoort rotterdam, je hoort utrecht je hoort hier vanalles. Maar mensen zijn zo snel ingeburgerd, en zo snel veel socialer geworden, omdat gewoon die (slechte) energieen hier niet hangen en dat voel je gewoon aan mensen

I: ok, ok

K: je ziet wel veel gevoelstypjes, dus mensen die echt hem op hun gevoel uitgaan en daar last van hebben. Dat ze daarom uit het westen weg zijn

I: ah ja. Ok goed ik heb al mijn vragen gehad dan.

K: sorry als ik van de hak op de tak ging

I: nee ik heb er wel een paar mooie uitspraken bij hoor
[verdere bespreking van contactinformatie en afsluiting]

Participant 4

[Privacyverklaring]

I: Heeft u nog een beetje een idee van waar dit onderzoek over gaat?

L: eehm ja nou eigenlijk niet veel meer dan er in die oproep stond, en ik dacht van nou ja ik ben in dit dorp geboren, nouja in het ziekenhuis in Groningen geboren, maar eigenlijk mijn hele leven hier verder voortgezet en nou samen met mijn man en dochter hier. In dat opzicht dacht ik: nou volgens mij behoort ik tot die doelgroep:

I: nou waar het onderzoek zich op focust, is kortgezegd: nou wat gebeurt er nou als een persoon die is opgegroeid in de randstad die denkt van ik ga naar de rust en de ruimte en die gaat dan in.. waar woonde u ook alweer? Borger? Eext?

L: Eext

I: Eext. Ja die zegt ik ga naar eext verhuizen. En dan komt hij aanzetten met zijn opleiding en bankrekening en hij ehm... hoe werkt z'n persoon samen met de mensen die al in eext wonen? Zegmaar. Ehm.. maar daarvoor, zou ik eerst uw leeftijd mogen weten?

L: ja, 35

I: hoe lang woont u al in eext? Al uw hele 35 jaar zei u?

L: Ja, ja bij mijn ouders, toen samen gewoond ergens anders en later nog weer op mezelf gewoond en ik woon nu sinds 2010, dus elf jaar met mijn man samen en sinds 2014 hebben we een dochter.

I: Ok. En elke keer een huis in eext? Gewoon verhuisd binnen het dorp?

L: Ja, ja klopt

I: Wat is daar de reden voor? Waarom bent u nooit ergens anders gaan wonen?

L: ehm nou omdat ik het fijn wonen vindt in dit dorp. Het is een beetje ons kent ons, vriendengroepen woont hier ondertussen hebben die vrienden kinderen, dus daar trekken we gewoon met elkaar op. En we hebben een school in het dorp. Dat vindt ik het belangrijkste en andere voorzieningen, maar daarvoor kunnen we naar gieten of annen. Ehm het verenigingsleven is zeer actief. Wordt veel georganiseerd in het dorp. Op dit moment natuurlijk wat minder, maar we hopen dat het nog weer terug komt.

I: nou klikt gezellig. Ehm ja dus u zei u heeft ook al andere, of in ieder geval vrienden met kinderen in het dorp. Heeft u nog steeds familie wonen daar?

L: ja mijn ouders wonen hier. Mijn oma woont hier. En mijn zusje is sinds een half jaar weer terug in eext komen wonen. Heeft 10 jaar is Assen gewoont en haar kinderen waren zo oud dat ze naar de basisschool konden. En die heeft altijd gezegd: als later de kinderen naar de basisschool gaan wil ik graag weer in een dorp wonen. En daar wil ik mijn kinderen ook op de basisschool doen

I: Dus dan maar gewoon weer terug

L: Dus dan maar gewoon weer terug.. ja zo makkelijk ging dat niet met huizenprijs enzo

I: ah ja je gaat er 10 jaar weg en ineens schieten die huizenprijzen omhoog

L: ja, ja

I: zeker in die Drentse dorpjes de laatste tijd

L: ja jaaa. Laatste huis hier ook was gewoon een twee onder een kap en die is voor 70 duizend boven de vraagprijs weg gegaan

I: jaha nou. Ehm goed. Dat dorps wonen, is dat ook een beetje voor de natuur die er omheen zit? En de ruimte? Of is het [onverstaanbaar]

L: Ja nou de ruimte die we om het huis hebben waar mijn dochter kan spelen in vrijheid op straat en waar ze in de buurt kan spelen en er rijden wel eens auto's natuurlijk en soms ook wel eens te hard, maar over het algemeen is er hier goed buiten te spelen. Of op de brinken of om maar even het bos in te gaan, dat is zeker wel mooi meegenomen.

I: Ja, en dat is voor u zegmaar dat plattelandsleven, is de natuur daar ook een belangrijke factor voor u, of is het een van de

L: het is een van de, ja

I: ja ok, ehm. Nou

I: misschien een beetje een zweverige vraag, maar als u denkt dus aan het platteland in het algemeen. Wat is daar voor u de belangrijkste functie zegmaar? Als u kijkt naar de wijlanden en bossen en natuur om u heen....

L: ja wat dat voor functie voor mij heeft?

I: waar gebruikt u het het meeste voor

L: of om in te wandelen, of de mountainbike pakken en de mountainbike route in de buurt te fietsen eehm of om met mijn dochter en vriendinnetjes het bos in te gaan en het kabouterpaadje lopen ehm. Ja.

I: Ok dus voornamelijk recreatie

L: recreatie ja

I: oh ok. U heeft ook geen verbindingen met mensen die misschien werken in de landbouw of in de aanbouw....

L: eeeehm in de vriendenbroep zitten wel heel wat vrienden die in de landbouw, landbedrijf zitten. Mijn man is zelfstandig ondernemer en is voor zichzelf monteur, chauffeur en ook van landbouwvoertuigen, dus die helpt hier bepaalde boeren in de omgeving wel met materiaal

I: ah ok. En als er dan voor uzelf of voor mensen die juist op het land of in de natuur werken. Is er daar in de laatste tijd in de natuur iets veranderd? Waar jullie verschillende meningen over zouden kunnen hebben. Of is er iets wat u zou willen veranderen?

L: Nee, ik vind het wel prima eigenlijk. Er zijn weilanden, akkerbouw, bosehm. Dus nee er zijn een aantal wijken hier in de buurt, maar daar is wat nieuwbouw. Dus het is ook niet zo dat het dusdanig ten koste is gegaan van de natuur of weiland of etcetera. Dus nee ik vind het wel prima zoals het is

I: gaat allemaal goed. Ok.

L: ja

I: ehm ok kent u misschien mensen die naar eext zijn verhuisd vanuit een stedelijk gebied in de verleden tijd?

L: ja hoor. Zoals wij dat noemen is er wel import in het dorp

I: Import. Ja. Ik heb dat woord vaker gehoord inderdaad. En met import bedoelt u dus echt zegmaar stedelingen die er zijn komen wonen?

L: ja

I: of is dat gewoon 'iemand' die nieuw is

L: noouu vooral over stedelingen wordt er zo gepraat, ja

I: want daar merkt u wel een soort verschil in, in de mensen die nieuw zijn en die er al wonen?

L: eh ja je merkt wel verschil, maar ik denk dat het heel erg afhankelijk is van de manier waarop je jezelf opstelt. Kijk ik ken verschillende mensen dan wonen ze hier en dan hebben ze last van de trekkers en de stank en de weet ik veel wat. En dan denk ik: ja, volgens mij eh is dat een bijkomstigheid van het platteland, en had je daar van tevoren over na kunnen denken. En er zijn ook mensen die komen hier en die vinden het leuk en die stappen in het verenigingsleven en die doen overall mee. Dus als je een bepaalde instelling hebt en je laat zien dat je er open voor staat en mee wil doen in de dingen die hier georganiseerd en gedaan worden, dan weet je zeker dat je er zeker wel welkom bent.

I: is dat echt het enige dat je nodig hebt als een stedeling? Gewoon proberen mee te doen?

L: ja dat denk ik wel. Ik denk dat dat wel de belangrijkste... ja als ik dat hier zo om me heen zie.. Vorig jaar bij mijn dochter in de klas ook. Die kwamen echt uit het westen van het land en die stapten overall gewoon in en belangstellend en ja. Ik denk dat je dan wel een pré hebt. Die zeggen bijvoorbeeld: oh eext is heel sociaal en je komt er zo tussen. Maar ik weet ook dat er echt mensen zijn die zeggen dat het een stug volk is en dat je er zomaar niet tussen komt. Maar ik denk dat dat veel meer te maken heeft met de instelling die je hebt

I: Ja. Ik heb inmiddels ook wat andere mensen uit de dorpen rondom eext geïnterviewd. En er was een bij... twee zelfs, die gaven het voorbeeld van ik woon nu daar en daar, en dat dorp is wel

aardig open en sociaal maar als je bijvoorbeeld integreren wilt in een dorp zoals Eext? Zeiden ze allebei specifiek dat je er niet zo makkelijk tussen komt.

L: ok,ok, ja

I: Dus dorpen er omheen gaven eext aan als: daar kom je niet zo makkelijk tussen als hier.

L: Nee, ok ja. Nou net wat ik zeg. Er zijn die ouders, twee stel ouders die zeggen: oh ja we zijn zo blij dat we voor eext hebben gekozen. En ja. Maar net wat ik zeg ik heb dat wel vaker gehoord dat je er niet zo makkelijk tussen komt. Maar in bepaalde dingen als ik zie hoe die mensen zijn of doen, nou ja dan begrijp je dat eigenlijk wel.

I: Dan begrijp je dat wal

L: haha ja nou je kan iemand ook niet veranderen, en dat hoeft ook niet, maar ja

I: Ja, ok. Het zal wel niet elke keer hetzelfde zijn, maar als er dan nieuwe buren komen is het dan gebruikelijk dat de buren door het dorp worden verwelkomd? Of is het andersom

L: nou ja mij is inderdaad geleerd, ik ben inmiddels drie keer verhuisd, en toen ik beide drie keren dat we de boel op plek hebben, hebben wij de buren uitgenodigd, van nou wij zijn hier komen wonen. De uitnodiging naar de buren gedaan en daarmee het sein gegeven van wij staan open voor contact.

I: Ja, en dat is wel heet meest gebruikelijk voor nieuwkomers

L: Ja, denk het wel en bijvoorbeeld de meeste buurten hebben wel een buurtvereniging en een aantal verenigingen zoals de oranjevereniging en dan wordt je wel benaderd of je daar lid van wil worden. En het er is het dorpsbelangen en verenigingen in eext die leveren een volder aan en als je nieuw in eext komt wonen krijg je een soort mapje met alles wat er in het dorp eigenlijk te doen is en waar je lid van zou kunnen worden. Van sportverenigingen tot buurtverenigingen en al dat soort dingen

I: oh nou dat is wel mooi

L: ja

I: Dus die verbinding met de buren. Oud of nieuw. U bent dus wel goed verbonden in het dorp zegmaar? Bent u ook lid van een van die verenigingen?

L: ja meerdere. Ik zit in twee besturen.. drie besturen van verenigingen en ja eigenlijk ik bedoel.. ijsvereniging, oranjevereniging, muziekvereniging, gymnastiek, voetbal, ja daar ben ik van huis, je bent gewoon donateur, ook al ga je niet zo vaak naar de muziekvereniging, maar ja om een vereniging te steunen ben je daar gewoon donateur van, en dat is wel grappig want ik zit bijvoorbeeld in het bestuur van de muziekvereniging en echt de eexter bewoners, als je lid bent, dan ben je op een gegeven moment geen lid meer, maar blijf je wel donateur. Nou wij merken van import heel vaak, die zijn alleen donateur als hun kind bij de vereniging zit. Kind zit er niet meer bij, dan hou je ook op met ondersteunen want je kind zit er ook niet meer. En zelfs nu in coronatijd merken we dat. We hebben heel lang geen gymnastiek gegeven, want dat mocht niet, en dan de eexter bevolking die zegt gewoon: ja, nou ja daar kunnen jullie ook niks aan doen, en laten de kinderen lid. Maar de import, die melden hun kinderen af en deze week kregen we weer drie aanmeldingen, want we zijn weer gestart met de gymlessen

I: aha ja ok. Dus gewoon niet zo heel erg gebonden met hoe het gaat met die verenigingen.

L: ja nou ja

I: Ok. Nou naast donateur, zit u nog ergens in het bestuur. Besluit u over dingen mee?

L: ja ik zit in het bestuur van de gymnastiek en buurtvereniging en ik zit in het secretariaat van motor club.

I: oh er is ook een motorclub in eext?

L: ja het was een historische motorclub. Daar zijn we na 15 jaar mee gestopt en nu houden we de roadtrip met motoren en quads.

I: Ok. Nou leuk. Dus als bijvoorbeeld een westerling voor zulke organisaties als nieuwe bewoner..... ehm laat ik het zo zeggen: mee doen met een vereniging is een ding, maar mee mogen besluiten is iets anders. Als er een nieuwe bewoner in uw dorp komt en die wil mee besluiten over dingen,. Wordt er snel naar mensen geluisterd? Of duurt dat een tijdje

L: ik denk dat het uitmaakt of je er alleen aan de buitenkant over praat, van wat anders moet. Of dat je ook bereid bent om te zeggen: ik stap in het bestuur. Als je in het bestuur zit dan heb je inspraak en ik denk of je nou een eexter bent of een westerling. We vinden allemaal ergens wat van, en of je die mensen moet aantrekken dan denk ik niet dat er meer naar een eexter dan een westerling geluisterd gaat worden. En als je besluit om in het bestuur te stappen van een vereniging, dan weet ik zeker dat het bestuur er voor open staat. Ik kan meerdere besturen noemen. Dan zeggen ze: ik wil graag wat doen en bij het dorp betrokken worden. En dan nemen ze wel de stap om in het bestuur te stappen van iets waar ze of connecties willen hebben, of waar hun interesse in ligt.

I: Ah ja ok. Maar inderdaad dat gaat ook weer om laten zien dat je er voor wil inzetten. En uiteindelijk kom je er wel tussen..

L: ja, ja, we hebben dan een keer hier in de omliggende dorpen [opsomming] hebben we oostermoerfeest. In een aantal dorpen is dat eens in de 5 jaar en in andere dorpen, annen en eext is dat in de 10 jaar en we zouden dat vorig jaar hebben maar dat is nu uitgesteld tot 2022. Maar dat zie je ook wel dat iks ook echt iets dat moet je met de hele straat en de buurt doen met versiering en versierde wagen maken en dat hoor je wel ook heel veel van veel nieuwe mensen dat dat wel een mooi iets is om met je buurt te doen. Dat je dan ook echt contact krijgt en mensen op een andere manier leert kennen.

I: ja een keer in de zoveel tijd iets waar gewoon het hele dorp, onafhankelijk van wie je bent, gewoon aan mee kan doen

L: ja. Klopt. En dan zijn de mensen, ik denk meer de eexters, die dat oppakken maar alle huizen worden dan gevraagd om mee te doen en wordt uitgelegd wat er dan van je gevraagd wordt en daar zit natuurlijk wel een bijdrage aan vast en avonden klussen en wat. Maar ja je wordt er wel in betrokken.

I: is het echt zon dorpsfeest van iedereen krijgt zon verlichte versiering in de voortuin....

L: klopt dan is er een verlichte route door het dorp een week lang en zijn er activiteiten voor alle leeftijden, van basisschool tot ouderen. En optochten met versierde wagens. En ja dat zijn wel leuke dingen om verbonden mee te wezen.

I: en alle import die doet daar ook aan mee?

L: nou niet alle import maar wel een groot deel. En dan valt ook wel op dat als het uiteindelijk zo is dat je dan ziet aan de huizen wie wel en niet mee doet, en dan denk je wel eens jammer dat die toch niet mee doet. Die had er op deze manier wel bij betrokken kunnen worden. Maar dat is echt maar een uitzondering hoor. Het grootste gedeelte doet wel mee

I: ok. Dan heb ik denk ik nog twee vragen over die eigenlijk op hetzelfde neerkomen: dus laat ik het zo vragen..... Als u nog een voorbeeld kan verzinnen van misschien van een barriere waar u tegenaan bent gelopen als u contact probeert te leggen met nieuwe mensen in het dorp. Wat is misschien een ding waarvan u denkt van als je hier in het dorp goed wil liggen dan had je dat beter niet kunnen doen?

L: ehm als je in het dorp dat je je dan stoort aan activiteiten of een evenement van een dag dat lawaai veroorzaakt, of als er een keer iets is en je er dan moeilijk over gaat doen, dat ik denk van jaaaa het is een dag in het jaar. Ik zou me daar niet druk over maken. En je maakt je er niet zo populair mee als je daar dan heel erg tegen aan loop te schoppen

I: Ja dus als je als nieuwkomer commentaar hebt op tradities die al langer bestaan dan dat jij in dat dorp woont

L: ja ik bedoel hier is de eerste zaterdag van het jaar tracktorpulling. Ja dat is een dag per jaar enorm veel kabaal, dat weet ik. Maar het is eens in het jaar en dat is er al dertig jaar. Nou ja ik geloof dat je daar niet druk over hoeft te maken, of gewoon zorgen dat je die dag niet thuis bent als je er last van hebt.

I: ja precies. Ehm nou laatste vraag: stel u bent een westerling en je komt in eext wonen en je zet je er echt voor in. Hoe lang denkt u dat het dan duurt voordat je echt jezelf een eexter kan noemen?

L: haha ja dat is een goede vraag. Mijn moeder heeft nu 25 jaar in Gieten gewoond en nog langer dan 25 jaar in eext, en die zegt wel dat ze zich een eexter noemt. Maar dat kan echt best lang... mijn man zegt dat ook, die woont er nu 10 jaar maar die zegt, ja nee. Een eexter zal ik nooit worden.

I: ja nooit ècht zegmaar

L: Ja, en mijn zusje die is zes, zeven jaar uit eext geweest. En dan hoor je wel op het schoolplein: nou ja dat is een echte eexter. Die is er gewoon even tussenuit geweest. En dan ben je wel weer eexter terug. Maar het is ook gewoon een bepaald gevoel dat je hebt.

I: misschien meer als je jezelf een eexter voelt dan wordt je vanzelf zo gezien ook

L: Ja, ja dat denk ik zeker.

[afsluiting en einde interview]

Participant 5

[privacyverklaring]

I: goed, ik weet niet of u een beeld heeft van waar het onderzoek over gaat?

M: dat ehm nee ik had alleen je oproep gelezen en verder niet echt gezien

I: ok, nou dus het centrale thema waar je omheen mag denken zometeen dat is ehm ongeveer wat er gebeurt als iemand uit bijvoorbeeld de randstad naar uw dorp zou verhuizen. Mensen uit de randstad met misschien een andere mentaliteit dan de mensen uit uw dorp en ehm hoe die twee groepen met elkaar omgaan zegmaar. Maar om te beginnen even wat basis dingen. Mag ik u vragen naar uw leeftijd?

M: ja, 48

I: 48. Eennn u woonde in?

M: ik woon in Borger

I: ok en hoe lang woont u al in borger?

M: volgende maand zes jaar

I: ok en waar kwam u daarvoor vandaan?

M: eehm ja uit het westen. Wassenaar was mijn laatste woonplaats

I: ok en u zou wel zeggen dat u in of in ieder geval rond de stad woonde?

M: ja ik kom zelf oorspronkelijk uit leiden

I: ok dus u zou zichzelf oorspronkelijk niet echt een plattelandsbewoner noemen?

M: nee, nee

I: was dat ook iets dat u echt heeft moeten leren zegmaar?

M: ehm nee. Ik was ook zeker geen stadsmens. Ik trok regelmatig wel het landschap even in

I: ok

M: ehm want de stad, nee dat was niet aan mij besteed

I: ok, maar u bent er wel in opgegroeid? En u dacht ik wil later naar het platteland toe?

M: ja

I: ehm en was het dan specifiek voor de natuur? Rust? Ruimer wonen?

M: ehhh ja de ruimte de rust. Ik heb zelf een paard dus dat is ook wel prettig om je hier mee naar buiten te gaan ja precies. Met de hond en alles. Dan heb je wel de ruimte en wat rust

I: ja en dat is dan ook echt de belangrijkste functie van de natuur om u heen? Is dat echt alleen recreatie of heeft het nog andere voordelen?

M: Nee voor mij is het puur dat je, nou na het werk even je kop kan leegmaken. Even lekker de bossen in of wat dan ook. Dus ja wel recreatief zeg maar even

I: ok ja echt recreatief. Ehm denkt u dat er mensen bij u in het dorp wonen die daar anders over denken? Die het niet zo hebben met het tourisme... of

M: nee die indruk krijg ik niet. Wij werden ook eigenlijk wel heel snel gelijk geaccepteerd. We hebben wel bewust gekozen voor borger en niet voor een kleiner dorpje ofzo waar de gemeenschap wat meer in elkaar is zeg maar even. Dat je er wel moeilijker tussen komt.

I: ahj ja en wat voor dorp zou dat zijn waar u denkt dat het meer gesloten is?

M: ik denk dat je dan meer de kant van de veluwe op gaat. Ik weet al die namen niet hoor.

Weet je schonenbeek ik noem maar even een plaats. Meer een hechte [...] of klazinaveen ik zeg maar wat beetje die kant op ik denk dat het daar als je westerling bent wel lastiger voor je is.

I: ok maar bij u in de buurt in borger.. nou ik had toevallig gister iemand die dezelfde opmerking had die zegt van waarschijnlijk als ik in een kleiner dorp als gasselternijveen of eest zou zitten.. is veel geslotener dan borger

M: ja denk ik ook wel het is toch een wat groter dorp, en inderdaad wat je zegt er zijn veel toeristen hier dus ze zijn wel wat westerlingen gewend

I: die zijn wel wat gewend ja, ok

M: ja ik denk dat ze er net nog even anders tegenaan kijken. Iets ruimdenkender haha

I: ja. Ok. Ja nou nog even door gaan over die natuur om u heen. U zei net al dat is voornamelijk voor u iets voor de rust en de ruimte gebruikt u het. Is er nog iets wat u er aan zou willen veranderen? Of de natuur en landbouw eigenlijk samen

M: nee ik hoop vooral dat het zo blijft. Dat het in ieder geval niet volgebouwd wordt of wat dan ook. Ehm ik woon ook aan de buitenkant van borger. Tegen de akkers aan zegmaar, de weilanden. We hebben wel voor deze plek gekozen dus ik hoop niet dat daar in de toekomst ineens bedacht wordt dat daar ook wel huizen gebouwd kunnen worden ofzo.

I: ja. Nee zeker als je aan de rand van het dorp woont wil je dat uitzicht, die hou je liever. Ook voor de prijs van je woning denk ik

M: ja ook dat ja haha

I: ok goed. Ja dus u verhuisde naar borger toe toen. Hoe ging dat eerste contact met de nieuwe burenen?

M: nou het was eigenlijk al heel snel, want we gingen voor de tweede bezichtiging van het huis waar we gingen wone. Dit huis was echt een opknap huis, twee onder een kap. Dus ik dacht ik ga bij de burenen aanbellen. Even kijken of het gezellige mensen zijn ten eerste en ten tweede ik wil wel eens weten wat kunnen we van het huis maken. Dus ik heb daar heel brutaal, als westerling typisch westers, gewoon aangebeld bij de burenen. En er deed tot onze verbazing een hele aardige buurvrouw open en we mochten gelijk binnen kijken en noem maar op en die vertelde ons vanalles. Dus ja dat wijs eigenlijk een hele leuke ontmoeting gelijk al.

I: ok, dat is mooi. En dat waren dan de directe burenen. Doet u verder nog iets voor een vereniging in het dorp of?

M: ja we hadden wel zoiets van we gaan kijken of we inderdaad als we hier gaan wonen gelijk mee kunnen doen. Lid kunnen worden of wat er georganiseerd wordt. Want het is toch wel wat meer dan wat je in het westen aan organisatie ziet. Ook daarin werden we snel opgenomen. Er was de buurtbarbecue. Op een gegeven moment had je dan het oostermoerfeest. Had ik ook nog nooit van gehoord. En ehmja daar hebben we ons wel gelijk in gestopt om mee te werken. en we woonden hier nog geen dag en toen was er ook het borgerder plein feest heet dat geloof ik. Ja we zijn gelijk ook het dorp in gelopen. Als we hier willen wonen moeten we ook onder de mensen komen. Dus we hebben wel bewust opgezocht in het begin zeker

I: ja, ok ja precies nou dat was mijn volgende vraag: heeft u echt een actieve poging gedaan om met die mensen te verbinden., maar ja heel goed. Ehm die , voor de verenigingen, wat zei u bent u lid of een deelnemer van dorpsvereniging of iets?

M: nee, uiteindelijk ik niet. Ik ben wel, mijn paard staat in Gasselte dus bij de manege. Dus daar ben ik wel heel actief, gelijk vanaf het begin geweest. Mijn man die is eigenlijk vrij snel vrijwilliger geworden bij zo'n, om oudjes rond te rijden zegmaar. Dus die is daar wel gelijk in gestapt en daardoor ook heel veel mensen leren kennen.

I: ja ok goed. Dus u bent wel echt goed verbonden met het dorp en de burenen die er naast zitten?

M: ja ik denk het wel. Ik weet wel wat er speelt, en ik probeer inderdaad wel op de hoogte te blijven

I: ok. Kent u misschien mensen, nou ja dat is wat lastig om die te kennen, maar de mensen die dat juist niet doen misschien? Waarvan u weet die zijn ooit verhuisd naar borger toe en die ehm komen daar met een hoge opleiding en veel geld en doen vervolgens niks met het dorp zelf?

M: ja nou geen hoge opleiding of zoiets, maar ik weet wel vlak achter ons kwam bij toeval een vrouw en dochttertje woonden daar. En oorspronkelijk kom ik uit voorschoten, en die kwamen uit voorschoten, dus dat was wel grappig. En die dochter deed het hartstikke goed die ging naar school en die kreeg een vriendje en die werkt ook op de manege inmiddels, maar die moeder heeft zich om de een of andere reden nooit kunnen aanpassen hier. Die heeft het uiteindelijk ook twee jaar volgehouden en is toen weer terug gegaan naar het westen. Dus die heeft het zeker niet ehh..

I: die paste er gewoon niet tussen

M: nee nee die kon zich gewoon niet vinden en ze vond het allemaal maar boers en je weet ik het allemaal. Die vond het helemaal niks.

I: Ja, ik hoop nog zo'n persoon te vinden, maar als ze weg gaan dan vind je ze wat lastig

M: haha ja precies. De meeste mensen die ik hier spreek, en ik ken ook wel meer mensen uit voorschoten, heel toevallig allemaal, en die hebben eigenlijk een beetje dezelfde instelling als wij hebben. Gewoon, ja weet je je moet je aanpassen. Dat noaberschap is iets wat we in het westen ook niet kennen. En daar moet je je gewoon een beetje in verdiepen. En in mee gaan. En als je dat doet wordt je hartstikke goed opgenomen. Dan is er niemand die problemen met je heeft.

I: ja met dat noaberschap bedoeld u echt gewoon een beetje voor de burens zorgen, beetje naar mekaar omkijken enzo...

M: ja, ja en dat vind ik echt ook een mooi iets. Dat heb je in het westen niet meer. Daar is het ieder op zich en hier zijn mensen echt nog wel betrokken bij elkaar.

I: ja, nou zelfs hier in de stad..

M: ja zelfs daar al. Ja in het westen heb je het al helemaal niet. Toen wij in wassenaar woonden ook. Negen van de tien mensen uit je straat die ken je niet eens. En nee dat is hier zeker niet. Hier ken ik de hele straat zowat beetje wel. Of ken ik?. Ik weet in ieder geval wie het zijn.

I: ja. Dus soms de westerlingen die integreren daar wel maar ze moeten het wel proberen

M: ja ze moeten er wel voor open staan. Zeker wel. En als je dat niet doet inderdaad dan is het vrij lastig, en dat had die mevrouw ook. Die stond daar gewoon niet voor open. En ja die heeft ook nooit een plekje kunnen vinden en die woont inmiddels ook weer in weet ik veel, zoetemeer of zo. Haha

I: ehm ok. Hoe lang denkt u dat het duurt gemiddeld. Voor u was het heel snel, als je meteen mee doet. Ehm maar ok laat ik het zo zeggen: meedoen is een ding, maar hoe lang denkt u dat het duurt voordat je in een positie bent waar mensen die oorspronkelijk uit het dorp komen jou laten meebeslissen over iets?

M: nou ik denk dat het bij ons misschien even een half jaartje zo geduurd heeft, dat is toch even eerst de kat uit de boom kijken. En als ze zien dat je er een beetje voor open staat en dat je interesse hebt in de dorp en de mensen die hier ook zo ehm... ik denk dat we toen echt wel opgenomen waren ja. We hebben het ook enorm getroffen met onze straat. We hebben leuke burens en gewoon open-minded en ja

I: ok, mooi! Goed nou ik ben mijn acht vragen al door. Dus als u nog iets te binnen schiet, of u heeft nog een anectdote over het onderwerp van 'de westerling vs. De dorpling' ?

M: haha nee het is.. mijn burens, directe burens, vooral die man praat echt wel heel drents, die heb ik echt wel moeite mee om te verstaan hahaha daar mat ik echt af en toe van 'wat zeg je nou?' weet je. haha.

I: haha ok, maar verder nooit echt een probleem gehad met een taalbarriere? Of zijn er niet genoeg mensen die alleen maar drents praten?

M: er zijn nog genoeg mensen die alleen maar drents praten inderdaad. Ik zeg het meeste versta ik inmiddels wel maar hij heeft een beetje dat hij binnensmonds praat.

I: ah dat ie een beetje mompelt

M: haha ja maar over het algemeen nee vind ik het goed te verstaan. Merk je ook aan mijn collega's dat zijn allemaal jongere mensen, een beetje van mijn leeftijd, die praten ook niet zo veel drents. Nee

I: ok, nou taalbarriere is nog een dingetje misschien

M: ja voor sommige mensen wel, en dat is denk ik ook, ik moet je eerlijk zeggen voordat ik naar drente ging verhuizen ook zo iets een beetje in mijn vooroordelen had, van het is allemaal wel een beetje boers, weet je? Haha maar daar ben ik snel van teruggekomen.

I: ah ok

M: ik zou niet meer terug willen

I: oh ik heb nog een laatste vraag die me te binnen schiet. Op het gebied van de omgeving en de natuur en het hele platteland zelf, ziet u veel verschillende ideeën over wat mensen het liefste

met dat platteland zouden willen doen? We hadden het net al over landbouw en de bossen en misschien extra huizen bouwen. Denkt u dat daar als je bijvoorbeeld naar de professionele boeren kijkt, als u ze kent in ieder geval, denkt u dat die daar anders over denken dan dat het alleen maar rust en ruimte is?

M: ik denk dat die toch wel gehecht zijn aan hun stukje grond. Ik geloof ook niet zo snel dat die dat willen verkopen voor woningbouw. Dat denk ik. Ze hebben hier mooie stukjes land waar ze wat mee kunnen en, ja ik zeg dat gevoel heb ik. Ik weet niet of dat ook zo is. Ik denk niet dat ze echt staan te trappelen als ze een bod krijgen om dat land te verkopen voor huizen dat ze dat niet zo snel doen nee. Ik denk dat die ook wel gehecht zijn aan die ruimte inderdaad. Want ik denk dat zowiezo in gasselte heb je ook dat vakantiepark wat aangebouwd wordt. Ik weet niet of je dat mee hebt gekregen?

I: oh is dat zo? Moet ik nog even opzoeken dan.

M: ja er is ooit een vakantieparkje geweest en dat is vervallen en daar willen ze nu een nieuw vakantiepark opzetten maar dan best wel groot . ik geloof iets van 70 huisjes en een groot hotel er bij. En als je ziet wat voor weerstand daar al voor is uit gasselte en ook de omgeving eigenlijk. Dan denk ik, nou dat spreekt wel een beetje hoe de mensen denken, dat ze het toch wel graag in stand willen houden zoals het is. Dus niet de natuur willen opgeven voor huizen of toeristen of dat soort dingen.

I: ja mensen die zijn ook echt wel gehecht aan, nou u zei het zelf ook al. Hou het maar zoals het is

M: ja met de corona dat mensen in nederland meer op vakantie gaan. Als je nu in de natuur loopt zie je hoeveel meer rotzooi er is dan voorheen. Dan denk je ja weet je dat zou misschien nog wel een ding zijn waarvan ik denk nou dat ze bij staatsbosbeheer of wie dan ook die daar over gaat dat ze daar wat scherper op zijn en wat controleren op met elkaar opruimen. Maar of de gemeente daar over gaat weet ik niet. Ja het is leuk al die toeristen en al die mensen maar het geeft wel heel veel rotzooi. Dat vind ik gewoon zonde.

I: ja dat is ook wel waar
[afsluiting en einde interview]

Participant 6

[privacyverklaring]

I: je woont nu in Eext, hoe lang woon je op je huidige adres?

R: sinds 2003 dus 18 jaar

I: en daarvoor woonde je in?

R: Leiden.

I: ook echt in de binnenstad?

R: in Leiden heb ik op vier plekken gewoond, ook in de binnenstad

I: ok en wat was de reden van het verhuizen naar Eext toe?

R: heel kort gezegd: ik wou wat anders. Komt er op neer, ik had in Leiden een bedrijf in computerschoonmaak en daar ging ik het halve land voor door. De basisgedachte is dat ik dat 10 jaar ging doen en toen was ik op zoek naar wat anders. En ja, iedereen wil een camping in Frankrijk beginnen... en

I: maar dat is zo ver weg

R: ja het is ver weg en je verstaat de taal niet en ook daar hebben ze regels dus ehm ja. Toen werd het maar Drenthe. En daar versta ik het ook niet haha

I: haha ja dat heb je soms inderdaad

R: ja dit is onze camping in Frankrijk geworden zeg maar. Het was best impulsief. Ik was een beetje rond aan het spitten en toen had je internet nog niet zo goed als nu, dus ik was een beetje aan het kijken bij recreatiemakelaars en op het ene moment was dit het ehm, het punt, dus ik draaide een foto uit van die boerderij, en ik zei tegen [naam van vrouw] kijk dit wordt je nieuwe huis. En toen zij ze 'dat is goed wanneer gaan we?'. Haha ja

I: ja is ook wel fijn als ze het daar mee eens zijn

R: ja, toen was het echt zo van nou ja laten we het maar waar maken. Dus ja. Was vrij snel geregeld

I: ja en daarvoor in Leiden, even om het thema waar het onderzoek over gaat waar je omheen kan denken: hoe integreren mensen die oorspronkelijk uit een stedelijk gebied komen op het platteland. En dan focus ik me specifiek op de regio van de kleine dorpjes rond Eext.

R; ja

I: dus zou u zich van oorsprong echt een stadsmens noemen?

R: ik ben geen geboren Leidenaar. Ik ben geboren in Voorschoten, dat plakt tegen Leiden aan zeg maar, maar ik heb mijn ehm.. ja Voorschoten Leiderdorp, ligt allemaal tegen Leiden aan. Heb daarna nog in Vianen gewoond en daarna in Wassenaar. En daar heb ik eigenlijk mijn actieve jeugd doorgebracht. Van mijn 9e tot mijn 20e zeg maar. Daar heb ik mijn schooltijd gehad in Wassenaar. En dat ik gewoon een ehm groot dorp, en op mijn 20e ben ik in Leiden gaan wonen. Dus ehm ik ben wel redelijk verstad. Als je een tijd in Leiden woont dan ehm een stadsmens geworden

I: ja ok. En op een gegeven moment ging je dus verhuizen naar Eext, ehm. Was de reden voor die specifieke locatie was dat omdat daar toevallig iets vrij was. Of was je echt aan het zoeken.

R: nee Drenthe was puur toeval. We waren op zoek naar iets recreatie achtigs. Een camping zoiets, goepsaccomodatatie. Dus dan ben je een beetje afhankelijk van wat er te koop komt. Dus we keken in Limburg, en ehm nou dit werd het. En wat voor ons belangrijk was was dat je met twee kleine kinderen, dus dat er een school in het dorp was. Dus een van de basiscriteria. En ehm een beetje leefbaar dorp. Maar ja hoe kan je dat beoordelen als je er een keer doorheen rijdt. Maar goed een school en ja dat was eigenlijk een vrij belangrijk criterium

I; dus je had ook gelijk kinderen op school daar. Ok dus je was op zoek naar een of andere recreatie die open kwam. Was je daar specifiek op zoek naar plattelands dingen? Of

R: ja dat ehm. We zochten wel echt iets op kleinschalige recreatie, dus ehm camping of nou inderdaad, een grotere bed and breakfast of groepsaccomodatatie, heb ik echt wel een beetje naar gezocht. Niet naar iets in de stad. Nee was echt iets buiten

I: juist en als je kijkt naar de omgeving die je nu hebt. Dat is een stuk landelijker zou ik willen zeggen dan regio rondom leiden. Wat zou je zeggen dat voor jou de belangrijkste functie van de natuur om je heen, of wat is je ideale beeld van het platteland zeg maar?

R: ja we wonen best ideaal op het moment, dat gevoel van ruimte om je heen. We hebben zelf als een enorm groot terrein, in leiden hadden we 100 vierkante meter en hier anderhalf hectare, best groot, dus dat is fijn en gewoon het enorme gevoel van ruimte. Bossen binnen handbereik waar je niemand tegen komt. Dat is wel ehm heel gaaf. En de stad vond ik ook mooi hoor. Dat eh ja we zitten niet zo veel in de stad. Maar ja dat je met kleine kinderen ehm nou dan is een dorpje wel heel fijn.

I: ok en ehm is je beeld van wat het platteland is, is dat veranderd sinds je daarwerkelijk daar bent gaan wonen? Had je voordat je daar naartoe verhuisde al een idee van hoe het zou worden?

R: nee ik had er niet specifieke oordelen of vooroordelen over dat ehm we zijn er ook gewoon zoals ik net als zei blind in gegaan, haha, en we gaan we wonen en ehm als het niks is, want je moet je als westerling wel zien te handhaven in zo'n plattelandsgemeente, nou ja dan ehm maar we zijn er gewoon ehm we hadden geen beeld van hoe dat zou zijn. Dus ja dan kan het ook niet tegenvallen.

I: ok precies, ook geen wat je normaal gesproken zou denken van. Nou als je de gemiddelde persoon uit amsterdam vraagt wat kan je doen rondom eemt? Of zon stuk platteland, wat valt daar te doen

R: ja leek en niks, haha ja nou ja kijk we hadden het voordeel dat we een bedrijf kochten waar we meteen mee aan de gang moest. Dus wij zaten misschien net iets anders, ja het sociale leven leef je zo door het bedrijf dat je runt, dus je hele leven veranderd. Ik had eigen bedrijf [vrouw] werkte in het ziekenhuis. Dus dan heb je gewoon je normale vrije tijd en vakanties en was. Dat is hier totaal veranderd. We zijn echt een ander leven begonnen ik denk dat het wel anders is dan iemand die zegt van: ik heb nu een baan van 9-5 en ik verhuis naar eemt en ik ga daar een baan van 9-5 doen. Dan veranderd je leven veel meer, of tenminste op een andere manier. Dan moet je je sociall weer anders invullen, en bij ons pakte dat heel anders uit omdat we meteen bezig waren met het bedrijf em ja dan speelt het heel anders.

I: ja dan gaan we dus al naar het sociale gedeelte toe. Heb je echt iets van wrijving ondervonden tussen u en de mensen die er al woonden?

R: ja vanaf dag een. Haha

I: vanaf dag een?

R: ja het was eigenlijk een erfenis van de vorige eigenaar van dit bedrijf. Die had er eigenlijk een zootje van gemaakt zegmaar qua overlast en hoe die reageerde op de burens. Dus daar is vanalles fout gegaan dus dan komen wij hier, en 'wat kom je doen' ja hetzelfde. Wij riepen heel onschuldig: We gaan hetzelfde doen. Nou dat is natuurlijk het verkeerde antwoord. Dus we werden gelijk op audience gevraagd bij de burens en we kregen een soort overeenkomst die de vorige had, kregen we om onze oren geslagen en de, nou ja dat was eigenlijk van alle burens was er 1 redelijk die zei van laten we eerst maar kijken.... Laten we hem een kans geven.

I: mmhm en de rest die had er allemaal geen zin in

R: ja kijk die hadden met de vorige eigenaar geld uitgegeven aan advocaten en dat gedoe, dus ehm het was echt onder nul beginnen zegmaar, maar dat hebben we eigenlijk heel snel is dat goed gekomen door ons gewoon rustig op te stellen. Je moet niet als westerling komen van nou ik ga jullie even uitleggen hoe het hier moet. En wij gaan het zo doen en jullie moet je maar aanpassen. Je komt hier in dit gebied wonen dus ehm. Nou ja we hebben die burens aangehoord en ja en we zijn ons ding gaan doen en we hebben ons netjes opgesteld. En nou ja dan is het gewoon voor lief en leed is het allemaal gewoon gesust en rustig geworden. En nu kunnen we hartstikke goed met alle burens.

I: ok maar het duurde wel even voordat de mensen doorhadden van dat ehm....

R: ja maar dat zat hem echt in de vorige eigenaar. Nou ja gecombineerd met het wantrouwen dat ze hebben tegen mensen uit de randstad. Die komen hier en die kopen alles op en dan gaan ze zeuren dat het stinkt en lawaai maakt. Nou dat vooroordeel is er gewoon. En daar heb je gewoon

mee te dealen. Maar als je er gewoon op een normale manier mee om gaat dan komt het vanzelf goed. Nou binnen een jaar zat ik in het bestuur hier van de grote vrijwilligersorganisatie

I: ah binnen een jaar al. Dat wilde ik al vragen van hoe lang duurt het voordat dat is uitgelopen zeg maar

R: ja nou het is ook een voordeel als je kinderen hebt op school, dan kom je heel snel in contact met mensen en omdat je een bedrijf hebt ben je kandidaat sponsor van allerlei activiteiten in het dorp dus ze weten jou al heel snel te vinden. En dat hoeven niet je directe burens te zijn, maar uit heel het dorp, die hebben er wat minder moeite mee. Nou we hebben een historische motortocht en ik mag ook graag motor rijden. Dus ja $1+1=2$ en binnen de kortste keren stonden ze bij mij op de stoep van ehm ja kun je niet iets voor ons betekenen? Ja dat is een mooiere manier van integreren is er niet, dus dat heb ik gedaan. En nou ja ik had nooit gedacht... nou ja ik heb tien jaar in allerlei besturen gezeten en daarna iets rustiger aan gedaan maar ja dat werkt wel. Gewoon rustig opstellen en mee gaan doen in het dorp. Dat is de beste manier

I: ja, dus even kijken je zat binnen een jaar meteen in het bestuur ook van een organisatie. Het is dus wel een ander ding van mee doen met activiteiten en aan de andere kant mogen meebeslissen over dingen die gaan gebeuren, en dat was ook gewoon binnen een jaar. Welk jaar was dit zei u?

R: 2004. Ja het had ook gewoon eigenlijk een schokkende oorzaak. Dat ehm er is hier toen een ongeluk gebeurd met de historische motorrace en daar was een zoon van een bestuurslid bij betrokken. En ja dat is een rechtszaak geworden want er was iemand overleden. En toen dus ja er vielen wat gaten in het bestuur. Ze hadden mensen nodig en nou ja ze kwamen bij mij terecht. En ik ben er eigenlijk meteen in gestapt en ja dat was gewoon leuk. Dus nou ja zo ben ik bijna alle verenigingen wel doorgelopen. Tenminste de grote clubs. Dat is gewoon hartstikke mooi. Binnen een paar jaar voorzitter van die club. Dus zelfs dat lukt als buitenstaander.

I: ja nou het kan dus best wel snel inderdaad. Maar u zei ook al net er zijn mensen die komen uit het westen en die gaan vervolgens klagen over de manier waarop daar dingen gebeuren. Heeft u daar ook ervaringen mee gehad in eent?

R: nee ik zelf niet. En dat verhaal gaat natuurlijk altijd. Je kan hier als westerling ook een anoniem leven lijden. Dus je gaat hier wonen en je koopt je boerderijtje en je houdt je gordijnen dicht en doet nergens aan mee. Dat kan ook prima. En nou je hoort het wel om je heen en leest het in de krant dat mensen zitten te mopperen, nou ja dan heb je gouv het vooroordeel dat zullen wel westerlingen zijn die de rust van het platteland opzoeken en dan vergeten dat er wel eens trekkers voorbij rijden, ja die rijden hier ook voorbij. Dat is nu eenmaal zo en als je daar niet tegen kan moet je hier niet gaan wonen. Dat ga je niet veranderen. Dat is gewoon hoe het platteland in elkaar steekt, ja en dat hebben we ons niet op voorbereid, en dat moet je maar gewoon accepteren. Maar ja dat ging prima

I: ja, ok. Ehm je hebt eigenlijk al heel veel van mijn vragen beantwoord uit jezelf zonder dat ik ernaar behoefde te vragen haha. Ehm het dorp in het algemeen als er nieuwe mensen komen wonen, wat is normaal? Wie maakt de eerste stap om contact te leggen?

R: ja dat is een beetje aan het veranderen. Het wordt wat anoniemer. Er komen heel veel mensen van buiten. De eexters die hier zijn blijven wonen zijn ook gewoon kinderen van die hier blijven wonen maar als ik hier bij ons in de stationsstraat zie, dat is de afgelopen jaren helemaal omgeturnd van autochtone bewoners naar mensen uit de stad groningen of daar omtrent. Dus nieuw publiek en die snappen nog niet hoe het werkt in het dorp. Dus bij het lid worden van de buurtvereniging. Enneehh toen wij hier kwamen was het eigenlijk te kennis gegeven: je moet een soort housewarming geven voor je burens voor drie huizen verder of dat werd vrij nauwkeurig bepaald zegmaar. Maar we hebben dat allemaal maar gewoon aangenomen en gedaan. En nou met het bedrijf nog wat ruimer gedaan, maar dat zie ik eigenlijk dat dat steeds minder gebeurt.

I: ja dat nieuwkomers niet de stap maken om zichzelf...

R: ik heb laatste jaar natuurlijk door corona valt er weinig te housewarmen natuurlijk misschien heeft het daar ook gedeeltelijk mee te maken, maar ik heb het idee dat hier ook wat meer mensen uit de stad komen die het gewend zijn om hun burens niet te kennen. En dat hier ook zo beginnen. En

ja dan zal de eerste stap bij ons vandaan moeten komen, ook de buurtvereniging. Ze worden al bestookt met uitnodigingen, maar ja dat ligt ook al een jaar plat. Maar we hebben wel in de buurt van dat we iedereen kennen en bekend hebben. Je hoeft elkaar niet plat te lopen maar een keer een buurtbbq dat moet kunnen.

I: ja precies. Is het misschien ook een leeftijdsding? Want eext is volgens mij aardig aan het vergrijzen, dus je zult aardig wat mensen hebben die wegtrekken

R: ja bij ons in de straat is eext aan het verjongen. Toen wij hier kwamen was ik zoon beetje de jongste van de straat en nou ik wil niet zeggen dat ik nu de oudste ben. Maar het gaat hard

I: ja dus flink veranderd in de laatste 20 jaar

R: ja want nou er zijn nu om ons heen een boerderij daar zitten jonge mensen in met 3 kleine kinderen en ja er zijn hier in flyertijd heel veel kleintjes bij gekomen. Dus dertigers die de stap uit de stad maken van gestudeerd en daarna een hutje in de stad gekocht en daarna kinderen die vinden het hier wel mooi. Dus nouja de dertigers met kleine kinderen die zoeken de dorpen rondom de stad op. Want ze werken nog wel in de stad en gaan dan hier wonen. Dat is opzich voorde leefbaarheid wel prima. Het houdt de school vol en de 80 plussers die kunnen die grote boerderij toch niet meer onderhouden dus die vertrekken dan naar de appartementjes en de aanleunwoningkjes.

I: ja dat is iets wat ik van bijna elke andere respondent heb gehoord tot nu toe. Is dat zodra je kinderen op school hebt in het dorp dan loopt het daarna allemaal wel los. Dus je hebt dan als dertiger uit de stad voornamelijk contact met andere dertigers uit de stad. Dus misschien dat ze daarom niet zo veel met de buurtvereniging hebben als het bejaarde stel er tegenover

R: nee dat is wel dat je in een bubbel getrokken wordt, ben je in je eigen bubbel. Dat is ook zo. Ehm en dat is ook prima hoor. Zolang we allemaal goed met elkaar om kunnen gaan en je elkaar herkent op straat, want dat blijft wel. Dat je elkaar wel gedag zegt op straat. Dat is wel echt een dorpsdingetje. Dat moet ik echt nog wel afleren als ik weer even in Leiden loop dat ik niet iedereen ga groeten die langs loopt.

I: nee ik ben het gelukkig ook nog niet verleerd als ik daar op zaterdag in de regio ben.

R: maar ik kan me wel voorstellen dat iemand uit de stad die dertig is dat die denkt van nou wat gaan we hier doen in het dorp dat die zich niet meteen aanmelden bij de plattelandsvrouwen, of vrouwen van nu heet dat tegenwoordig, maar alsnog een grote stap.

I: ja een paar jaar geleden ging je op zaterdag naar de kroeg op zaterdag, en nu woon je in een dorp en er is geen kroeg

R: ja nou er is 1 kroeg, maar dat is ook wel fijn dan kom je daar elkaar weer tegen

I: ja dat is ook wel waar. Beetje op elkaar aangewezen.

R: ja. Ja,

I: nou goed als je nog andere anectotes kan verzinnen over het onderwerp dan graag. Maar ik ben door mijn vragen heen

R: ja ik vind het gewoon mooi wonen is in het dorp. En weet je wat het is. Het is denk ik makkelijker om van een stad naar een dorp te gaan om daar te integreren dan wanneer je opgegroeid bent op het platteland om dan naar de stad te gaan.

I: juist

R: ik denk dat als ik een gemiddelde eexter een weekje meeneem naar Leiden, nou dan zijn ze rijp voor een paar sessies haha. Nee dat vinden ze allemaal toch wel heel spannend. Dus de echte eexters die krijg je niet uit het dorp.

I: die willen dat gewoon niet

R: nee die snappen ook niet dat ehm nou kijk mijn oudste dochter is weer terug gegaan naar Leiden en die heeft daar een huisje gekocht, nouja 70 vierkante meter, wat je in de stad ook zou doen, wat je dan nog enigszins kan betalen als je een goede baan hebt na je studie. Maar daar snappen zie hier helemaal niks van. Hier moet je toch minimaal een vrijstaand huis met een garage ernaast en 800 meter grond eromheen. Anders is het geen starterswoning. Het moet hier gelijk helemaal klaar zijn

I: ja ok minimaal zoveel slaapkamers en een tuin

R: ja moet hier gelijk goed zijn. Mensen blijven hier lang thuis wonen, en als ze dan gaan is het gelijk ehm....

I: meteen levensloopbestendig

R: ja, ja eigenlijk wel. Moet meteen klaar zijn. Dat zie je wel verschillen tussen de oorspronkelijke bewoners en de stadsbewoners

R: nou ik denk dat de wat oudere generatie het ook wel gewend is om betaalbaar een vrijstaande woning te kunnen kopen. Die zijn er niet zo veel meer tegenwoordig

R: nee nee als je ziet er staan op dit moment in eent 0 huizen te koop en de laatste twee zijn ook al verkocht onder voorbehoud en het wordt hier ook gewoon duurder en daar zijn ze best ontstemt over in het dorp als je kijkt naar die prijzen die gaan. Maar je met dat thuiswerken. Die trend is wel ingezet.

[rest van gesprek gaat over glasvezel en andere niet relevante zaken]

Participant 7

[privacyverklaring]

I: ik weet niet of u weet wat het onderwerp van het onderzoek is? Anders dan wat op facebook stond?

S: ja dat ging over dat ehm uit stedelijk gebied naar platteland verhuizen

I: ja exact

S; en in de omgeving van annen

I: ja, dan nog specifiek hoe het gaat op sociaal gebied. Dus hoe snel je contact krijgt met de mensen in je nieuwe omgeving, en of daar een beetje wrijving tussen kan zitten, tussen de geboren en getogen stedelingen tegenover de mensen die van het platteland af komen zegmaar. Ehm dus mijn eerste vraag: waar kom je origineel vandaan en waar woon je nu?

S: ik kom van oorsprong uit rotterdam en ik woon nu in Annen

I: in annen. En hoe lang heb je in rotterdam gewoond en hoe lang in annen?

S: ik heb zegmaar 42 jaar in rotterdam gewoond. En woon nu 14 jaar hier in Annen

I: ok nou mooi dat is wel een aardige tijd voor allebei

S: ja

I: ehm wat was de reden dat je van rotterdam weg bent gegaan

S: Tja, heheh. Vakantie

I: vakantie? Je bent er een keer geweest met vakantie en toen dacht je ik blijf hier mooi?

S; nou nee ehm. Haha we kwamen hier regelmatig al op vakantie en met de kinderen. Soms dachten we dan we gaan naar Frankrijk, maar als het moment supreme dan daar was dachten we 'nee we gaan toch maar naar drenthe

I: ja, ok

S: ja ze kenden de kinderen van de camping en van het zwembad hierzo. Was voor hun gesneden koek

I: ok ehm dus je was vanuit rotterdam verhuist voor de kinderen, voor de ruimte?

S; nou ik had vroeger eigenlijk... ik heb eerst bodemonderzoek gedaan toen heb ik gekeken om overplaatsing te krijgen naar een kantoor in groningen, maar goed ze hadden te weinig werk voor me. Ik ben op kantoor gaan zitten in rotterdam, toen werd ik uiteindelijk in Nijmegen gezet. En na de vierde reorganisatie was ik het bokje, nou en toen zat ik thuis. Beetje klussen beetje doen. Nou toen ben ik daar voor mezelf begonnen. En toen kom je daar bij de klussenieren organisatie zat ik. En dan moet je een keer per jaar kom je daar terug. 'nou wat zijn je toekomstplannen?' en toen zei ik met mijn grote bek: verhuze naar drenthe.

I: haha ja ok

S: nou dat ging heel snel want ze wilden klusseniers werven in drenthe, en er zat een klussenier in sappemeer. Daar ben ik wezen praten, nou det hebben ww.. ik had in november een gesprek in barneveld, in januari ben ik gaan praten met die Johan uit sappemeer en in maart hadden we hier een huis gekocht.

I: nou dat is lekker spoedig

S; ja ging heel vlot

I: ehmja dus die verhuizing was ehm,... je ging naar drenthe toe en daar had je een nieuw klusbedrijf opgezet?

S: ja gewoon met mijn eigen bedrijf doorgegaan maar dan in drenthe

I; ok je hele bedrijf, omdat je dan was verhuisd naar drenthe.

S; ja, kijk mijn grootste angst was eerst van ehm als die Drentenaren, kijk in de vakantie is iedereen natuurlijk vriendelijk en vrolijk, een als drentenaren hetzelfde zijn als Friezen een Zeeuwen, dan kom je er als westerling niet tussen.

I: ja, ja ok en hoe is dat uiteindelijk gegaan dan? Nadat je hier naartoe verhuisd was? Kwam je er ook moeilijk tussen?

S; nee totaal niet. Ja het is natuurlijk ook heel afhankelijk van het dorp waar je woont he.

I: ja dat is wel zo

S: want er is er je hebt hier dan eentje, Eext.

I: mmhm

S; nou. Daar kom je als westerling een beetje moeilijk tussen.

I: daar kom je moeilijk tussen? Ok dat is wel leuk om te horen. Want ik heb de.. ik ken het gebied wel een beetje en de dorpjes die daar liggen. Ik heb gelukkig al iemand die 60 jaar lang hun hele leven in eext woont. Dus ik ben wel benieuwd wat zij daar over zeggen.

S: ja nee dus dat is heel ehm... ja maar dat is hoofdzakelijk ligt dat ook een deel aan jezelf hoor.

I: ja

S: kijk en eh ja, eh het is wel ook ons kent ons, en ze houden het liefst het graag in hun eigen dorp. Nou ja dus ehm. Je bent dan van geen oorprong Eextenaar, dus ja dan ehm.. hoe noemen ze hun eigen ook? Een os? Geloof ik

I: een os?

S; jaha een Eexter os!

I: een eexter os...

S: Nou ehm dat is ehm.. nou niet dat ik zou zeggen dat ik nooit in Eext kom voor een klus hoor. Maar ja.

I: maar sociaal heb je geen verbindingen mee met de mensen die daar wonen?

S: nee, nee

I: maar in annen dus wel?

S: ja in Annen kom je er zo tussen

I; ok, en dus toen jullie er net kwamen wonen hoe ging dat dan precies? Kwamen de burens bij jullie langs? Moest je eerst bij de burens langs?

S: nee ehm de burens kwamen eigenlijk bij ons langs. Met bloemen!

I: ja? Ok gezellig

S: hahaha ja, ja. Stond er op: welkom in ons midden. Dus linker en rechter burens

I: ah ok, dus gewoon met ehm open armen ontvangen

S: ja, klopt hoor

I: ok ehm. Ja ik heb hier dus een lijst vragen, dus soms klinkt het een beetje alsof we hak op de tak gaan, maar ik moet een beetje de rode draad in mijn eigen verhaal houden eigenlijk

S: ja das wel makkelijk voor je

I: ehm ja mooi. Dank je wel. Dus als je eens kijkt, als je een boer zou zijn uit de buurt van annen, of je hebt daar een ander agrarisch bedrijf, of je woont er heel lang en je werkt in de buurt. Tegenover van wat je dan zelf hebt ervaren. Wat zou je zeggen dat voor jou de belangrijkste functie is van alle natuur die je om je heen hebt?

S: ja in principe zijn we daarvoor komen wonen hier

I: ja voor de natuur?

S: de rust de ruimte. De mentaliteit van de mensen, ja en daar hoort boeren, het echte dorpse leven hoort daar bij. En alles wat er bij komt kijken.

I: ja en is er iets wat het platteland, hoe het opgesteld daar is, is er nog iets wat je zou willen veranderen in de toekomst?

S: nee

I: ja? Gewoon allemaal lekker hetzelfde houden

S: ja hoor. Hou maar lekker hetzelfde

I: nee? Er hoeft niks extra aandacht aan natuur of juist landbouw, of nieuwe huizen...

S; nee in principe, nee ja. Nieuwe woningen zou wel mogen. En dan eigenlijk wat meer voor de jongeren. Dat is wel frappant. De jeugd wil in annen blijven.

I: ja dat zie je ook niet vaak dat in z'n kleine dorp dat mensen daar.....

S: ja en ze gaan ook naar groningen verhuizen of naar assen . maar je ziet ze allemaal omstebeurten weer terug komen

I: ja. Veel jonge gezinnen die vanuit de stad weer terug komen.....

S: ja. Klopt. Nou er is hier genoeg natuur, dus genoeg landbouw, dus ja. Dus meer natuur hoeft van mij niet hoor.

I: ja is goed ehm even kijken. Ok dus op dit moment zou je ook zeggen dat je echt goed verbonden bent met je burens of met het hele dorp in het geheel? Hoe lig jij daar in de sociale structuur zegmaar?

S: ja ik hoor er helemaal tussen te zitten.

I: ja?

S: ja

I: geen enkele mensen waar je niet mee overweg kan om wat voor reden dan ook

S: ja nou die heb je overal, maar ik kan niet echt zeggen van nou daar en daar zitten er twee. Ik kan met iedereen door een deur, en zij kunnen met mij door een deur.

I: ok, dus wat je wel eens ziet, van wat de originele bewoners denken van westerling die hier komen wonen en die hebben een andere soort van insteek in het leven. Zijn vaker hoger opgeleid en dan komen ze met een bak geld en zeggen: er moet hier dingen veranderen waar niemand op zit te wachten?

S: nou nee daar heb ik totaal geen last van gehad. Nee

I: ok

S: ja ik zou voor anderen kunnen praten alleen die ook niet. Nou ja je moet gewoon... kijk een westerling die heeft gewoon een grote bek. En in rotterdam al helemaal. Nou ja dat moet je even leren om die even in te dammen.

I: ja, je moet ehm.. heb i inderdaad meer gehoord van, je moet je wel een klein beetje aanpassen.

S: ja. Kijk een rotterdammer is direct, maar hier in het dorp zijn ze ook wel direct hoor.

I: ja. Is wel direct op een andere manier.

S: ja.... Ja terughoudend direct.

I: ja met niet heel veel woorden exact zeggen wat je denkt.

S: ja

I: ja die ken ik wel... ehm ok van wat ik heb gehoord ik heb eigenlijk heel veel vragen over dat sociale aspect. Maar als u zegt van: de westerlingen of wie dan ook die in annen komen wonen die worden gewoon vrij opgevangen

S: ja. Nou dat is ehh.. hoe je je eigen vooral opstelt hoor. Ja hoe moet ik dat zeggen? Toen wij hier naartoe kwamen waren de kinderen natuurlijk ook nog jeugdig, je en die hebben dan vriendjes en alles, dan kom je vanzelf met ouders in gesprek. En daardoor wordt je ook wel door je kinderen door hun sociaal gebeuren wordt je daarin meegezogen.

I: ja. Ok dus dat helpt wel

S: ja, kijk het is hier.. en dat is het van annen, doe je aan alles mee dan vinden ze het goed. Maar wil je er niet aan mee doen, dan vinden ze dat ook goed.

I: dan laten ze je gewoon met rust...

S: ja. Ja je moet alleen niet uit het westen komen en dan ineens alles gaan ehm bagatelliseren en ondermijnen, dat je dat niet ziet zitten in het dorp.

I: ja ja. Dat is inderdaad ook een vraag van mij. Wat zou je als westerling bijvoorbeeld niet willen doen als je daar in een soortgelijk dorp komt te wonen. Zodra je er komt zeggen van ik heb een paar goede ideeën van hoe het hier beter kan...

S: ja nee dat moet je vooral niet doen. Kijk nu woon ik hier al wat langer. En nou kan ik het wel... als ik nu zou zeggen je kan het ook zo en zo doen... dan zeggen ze nog wel 'ja, ja daar heb je eigenlijk wel gelijk in' maar ja haha, je krijgt het ook wel eens van " hmm daar heb je weer zo'n westerling.'

I: ja ja. Hoe lang denk je dat het duurt, voordat iemand die status van medezeggenschap krijgt?

S: nou dat kan wel een tijdje duren, zal wel tussen de vijf en tien jaar een beetje

I: ja echt 5-10 jaar voordat mensen denken: die mag nu ook wel meedoen met de besluitvorming?

S: ja, ja

I: ok. Nou goed. Dan ben ik door al mijn vragen heen...

S: oh goed. Dat was een vlotte

I: dus als je nog iets van anecdotes over het onderwerp. Een leuk voorbeeld...

S: ja.. nou kijk want het grappige is. De kinderen hier gingen dan voetballen, en wij gingen even boodschappen doen in assen, en ze waren een het voetballen in Loo,. Wij gingen even kijken. En dan raak ik van .. he die mensen die ken ik. Dus dan gaan we automatisch een praatje mee maken. En dan hadden ze het over van: vanavond is er een spooktocht. Een spooktocht? Ja we hebben een spookvereniging in het dorp

I: haha een spookvereniging?

S: ja dat lijkt me wel eens grappig om mee te doen. 'oh nou lachen ze zoeken nog wel mensen, dus ik bel ze wel even.' Nou ja dus ehm ik was daar in oktober en we zijn daar in juli komen wonen. Nou in oktober ben ik meteen met de spooktocht, nou als spook dan niet op mee te lopen. Nou dat scheen best ongebruikelijk te zijn omdat ie net in annen woont, al gelijk met de spookvereniging mee mocht doen

I: oh dat doen ze dus niet zomaar

S: nee dat ehm.. en eh nou ja je doet gewoon je ding, en later ga je ook mee beslissen over bepaalde dingen. Wat we als spookvereniging wel gaan doen en niet gaan doen. En dat soort dingen, dus ja. Dat heeft wel even wat tijd nodig.

I: ja

S: dus nou ja. Een heel klein dingetje. Hoe je je eigen opensteld, zo kom je wel in zo'n dorp terecht. Of in het sociale gebeuren in het dorp.

I: nou ok. Goede anekdote dan, en ik denk dat we door de vragen heen zijn..

[afsluiting en einde interview]

Appendix 2: Informed Consent Form

Privacyverklaring

- **Informatie verkregen tijdens het interview wordt niet gedeeld met andere partijen, anders dan de begeleider(s) van de Rijksuniversiteit Groningen.**
- **Persoonlijke details van de deelnemers worden geanonimiseerd in het eindproduct, en met niemand anders dan de interviewer gedeeld.**
- **Deelname aan het interview is op vrijwillige basis. Deelnemers kunnen zich op elk moment terugtrekken zonder dat daar een reden voor gegeven hoeft te worden**
- **Alle informatie wordt door de deelnemer vrijwillig geleverd. Deelnemers zijn niet verplicht tot het beantwoorden van een vraag.**
- **De deelnemer kan tijdens, of tot twee weken na het interview kiezen om hun bijdrage terug te trekken. Geleverde informatie wordt dan niet meer gebruikt in het onderzoek.**
- **Tijdens het interview worden geluidsopnames gemaakt voor latere analyse.**

Appendix 3: Code list

Code	Aantal	Groep
taal	3	barrières
snelheid sociale integratie	14	barrières
insteek	29	barrières
identiteit	31	barrières
do's/dont's	34	barrières
slecht verbonden	4	bestaand sociaal contact
goed verbonden	17	bestaand sociaal contact
voornaamste functie algemeen	2	functie van platteland
voornaamste functie persoonlijk	6	functie van platteland
ideaalbeeld platteland	24	ideaalbeeld
belangenverschil	8	karakteristieken woonplaats
voorzieningen	8	karakteristieken woonplaats
woningen	9	karakteristieken woonplaats
vergrijzing	9	karakteristieken woonplaats
dorpse tradities	18	karakteristieken woonplaats
gaat langzaam	5	nieuw contact met burens
onbetrokken westerling	8	nieuw contact met burens
wie zet eerste stap?	10	nieuw contact met burens
gaat snel	18	nieuw contact met burens
aandeel deelnemers onder westerlingen	6	verenigingsleven
snelheid medezeggenschap	8	verenigingsleven
snelheid deelname	14	verenigingsleven
verenigingen	25	verenigingsleven
karakteristiek westers	31	verschil dorpeling/stedling
karakteristiek dorpeling	47	verschil dorpeling/stedling
kinderen	13	Geen Groep
verhuisredenen	22	Geen Groep

Source: Author

Appendix 4: Interview Guide

Interview guide

Name:

Age:

Gender:

Location of residence (numbers of postal code):

- (1) How long have you lived in your current residence?
A few years: what was your reason for moving here?
Longer than a decade: what is your reason for staying here?
All their life: what is your reason for staying? Do you have other family in the area? Are you historically connected here?
- (2) What is the most important function of the rural environment to you?
Which aspect is most important? Economy? Nature? Space? Function?
For you personally or in general?
- (3) Is there anything about your local rural environment you would like to see change in the future?
socially, economically, functionally, spatially??
- (4) Do you make a conscious effort to connect with new neighbours?
Why do or don't you do so?
Do you think others do?
Who do you think should take the first step, new or old residents?
- (5) Do you consider yourself well connected to your neighbours?
What do you base that answer on?
Is the connection more social? Or is there a tit-for-tat structure?
Do you consider yourself to be integrated in your local social structure?
- (6) Do you think there is a social or cultural difference between the people born into your rural locality and those that moved there later on?
If yes: why do you think that is? What is the difference?
If No: did you expect there to be? Maybe there are and it doesn't bother you?
- (7) Have you experienced any barriers when trying to connect with new neighbours?
Social? Excluded from activities?
Cultural? Different norms, dialect, customs?
- (8) How quickly do you think a new resident from an urban background becomes part of the local social structure?
What would make it go quicker or slower? Can you give some examples?
How quickly are they involved in decision-making?